



ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
จังหวัดสงขลา

**Factors Affecting the Outstanding Debt on Government Policy Loan of the
Government Saving Bank, Chana Branch, Songkhla Province**

วรรณิ สมต้ว

Wanee Somtua

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Degree of Master of Business Administration**

Prince of Songkla University

2559

ชื่อสารนิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน
สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาววรรณิ สมตัว

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ดร.กลางใจ แสงวิจิตร)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.กลางใจ แสงวิจิตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์พเนิน อินทะระ)

.....กรรมการ
(นางสาวชลิดา เฉลิมชัยพันธุ์)

.....
(ดร.ชนาวุธ แสงกาสนีย์)
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ชื่อสารนิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาววรรณิ สมตัว

สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ และศึกษาข้อเสนอแนะของลูกหนี้ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์จากงานวิจัยนี้ จะช่วยให้ธนาคารออมสิน ทราบถึงปัจจัยต่างๆที่ส่งผล ต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขหนี้ค้างชำระที่มีอยู่ระบบ รวมถึงการจัดกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยในการพัฒนาขั้นตอนปล่อยสินเชื่อ ขั้นตอนการ คิดตามหนี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยงานวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม(Questionnaire) ซึ่งนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการ ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสรุปผลของการศึกษา โดยขอบเขตของงานวิจัย และกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มลูกหนี้สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสินโดยรวม พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคารมีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ของธนาคารในระดับมาก ส่วนปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีผลต่อการเกิด หนี้ค้างชำระของธนาคารในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยจำแนกตามข้อมูลบุคคล พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้าง ชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยจำแนกตามข้อมูลการกู้เงิน พบว่า ประเภทของสินเชื่อ ระยะเวลาใน การชำระคืน และภาระหนี้สินรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Minor Thesis Title Factors Affecting the Outstanding Debt on Government Policy Loan of the Government Saving Bank, Chana Branch, Songkhla Province

Author Miss Wannee Somtua

Major Program Business Administration

Academic Year 2015

ABSTRACT

The purposes of this research were to study factors affecting the outstanding debt on government policy loan of the Government Saving Bank, Chana branch, Songkhla Province and to gather suggestions of the debtors on government policy loan about factors affecting the unpaid debts. This study aims to resolve the outstanding debts on the systems and to contribute knowledge in order to develop the loan process. The study utilized a survey method and use statistics program to analyze. The study collected data from the debtors of government policy loan of The Government Saving Bank Chana branch, Songkhla Province.

The results of this research were the factors outside the bank affected the unpaid debts to the bank in the high level but the factors from the debtors and the factors within the bank which affected the unpaid debts were in the average level.

The status, education, occupation, monthly net income and number of family members were statistically and significantly different at the level of 0.05. The types of credit, the period of repayment and the unpaid debt burden were statistically and significantly different at the level of 0.05

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก ดร.กลางใจ แสงวิจิตร ประธานกรรมการที่ปรึกษา ที่ได้ให้โอกาสในการเรียนรู้ และกรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา ความรู้ คำแนะนำ และแนวทางการทำงานวิจัยในครั้งนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการศึกษาจนงานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณกรรมการสอบ อาจารย์พเนิน อินทะระ และคุณชลิดา เฉลิมชัยพันธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขงานวิจัยเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนพนักงานธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้ร่วมงานทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกในครอบครัว แฟน และเพื่อน ๆ ผู้เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุน ด้วยดีตลอดมา สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ ผู้ให้การสนับสนุนอีกหลายท่านที่มีได้เอ่ยนาม ที่มีส่วนช่วยเหลือให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามความมุ่งหวัง

วรรณิ สมด้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
ABSTRACT.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(13)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	5
1.5 นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความหมายของสินเชื่อ	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สินเชื่อ นโยบายรัฐ ธนาคารออมสิน	10
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุการค้างชำระหนี้	15
2.5 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง	20
2.6 กรอบแนวคิดการศึกษา	24
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	24
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	26
3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
4.2 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ	40

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.4 การเปรียบเทียบปัจจัยการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
4.5 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของลูกหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ.....	104
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	105
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	105
5.2 อภิปรายผล	110
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	114
5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	115
บรรณานุกรม	116
ภาคผนวก	120
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	121

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	หนี้สูญ หนี้สงสัยจะสูญ และขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้	2
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
ตารางที่ 4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ	40
ตารางที่ 4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกของธนาคาร ตามราย ชื่อ.....	41
ตารางที่ 4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร ตามรายชื่อ.....	42
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล ตามรายชื่อ....	43
ตารางที่ 4.7	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ	44
ตารางที่ 4.8	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ	46
ตารางที่ 4.9	ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามสถานภาพ	48
ตารางที่ 4.10	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัย ภายในธนาคาร จำแนกตามสถานภาพ.....	50
ตารางที่ 4.11	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยภาย ที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามสถานภาพ	50
ตารางที่ 4.12	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนก ตามสถานภาพ	51
ตารางที่ 4.13	ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด..	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัย ภายในธนาคาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิด จากตัวบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนก ตามระดับการศึกษา.....	57
ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพ.....	58
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัย ภายในธนาคาร จำแนกตามอาชีพ.....	61
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยที่ เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามอาชีพ.....	62
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนก ตามอาชีพ.....	64
ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	65
ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัย ภายนอกธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	67
ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายใน ธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	70
ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	72
ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	74
ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	75
ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	76
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....	77
ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลการกู้เงิน จำแนกตามประเภทสินเชื่อ	78
ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ	80
ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ	81
ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามประเภทสินเชื่อ	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิด จากตัวบุคคล จำแนกตามภาระหนี้สินรวม	101
ตารางที่ 4.46 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการ เกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนก ตามภาระหนี้สินรวม.....	102
ตารางที่ 4.47 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามหลักประกันการค้ำเงินกู้	103

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 รายงานจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อของธนาคารออมสิน เขตสงขลา 1 ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558.....	3
ภาพที่ 1.2 อัตราส่วนหนี้ค้างชำระต่อเงินกู้คงเหลือ ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558.....	4
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดวิจัย.....	24

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยประสบปัญหาด้านการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไม่เป็นไปตามคาดการณ์ อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ชัดเจน รวมถึงปัญหาความขัดแย้งทั้งในยุโรปตะวันออก และตะวันออกกลาง ที่มีแนวโน้มจะเกิดความรุนแรงได้ตลอดเวลา จึงส่งผลให้การค้าและการลงทุนของโลกชะลอตัว ซึ่งกระทบโดยตรงต่อภาคการผลิตที่ซบเซา ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ (ธนาคารกรุงไทย, 2558) อีกทั้งภาคครัวเรือนมีรายจ่ายเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่รายได้กลับลดลง ทำให้เกิดการขาดสภาพคล่องทางการเงิน และภาระหนี้ภาคครัวเรือนอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

จากปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าว ทำให้ภาคครัวเรือนแก้ไขปัญหาค่าใช้จ่ายทางการเงินด้วยการซื้อสินค้าและบริการแบบผ่อนชำระ เช่าซื้อ หรือการกู้ยืมเงินจากธุรกิจเงินกู้นอกระบบ จนทำให้ธุรกิจเหล่านี้เติบโตและขยายตัวเพิ่มขึ้น ซึ่งการให้กู้ยืมเงินนอกระบบมีการคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูงจนกลายเป็นภาระแก่ผู้บริโภค จนก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคมตามมา รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม กระจายโอกาส และสร้างทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบ บนพื้นฐานนโยบายที่เน้นการสร้างงานสร้างรายได้ และลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน (ธนาคารออมสิน, 2557)

ธนาคารออมสินหนึ่งในสถาบันการเงินของรัฐบาลที่อยู่ในโครงการความร่วมมือดังกล่าว ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประชาชนระดับฐานราก ด้วยการสนับสนุนด้านการเงิน โดยการให้สินเชื่อตามโครงการต่าง ๆ เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพและชำระหนี้สินนอกระบบ ซึ่งได้ดำเนินการควบคู่ไปกับบทบาทในเชิงพาณิชย์

รัฐบาลมีมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย และมาตรการกระตุ้นการลงทุนขนาดเล็ก เพื่อช่วยให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม โดยการสนับสนุนสินเชื่อรายย่อย ให้ประชาชนนำเงินที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างงาน สร้างรายได้ต่อไป (กรมประชาสัมพันธ์, 2558) นโยบายดังกล่าวได้รับผลตอบรับเป็นอย่างดีจากประชาชน จึงส่งผลให้เกิดการขยายตัวของสินเชื่อธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น ซึ่งผลประกอบการ ณ สิ้นปี 2557 ธนาคารออมสินมียอดเงินให้สินเชื่อจำนวน 1,802,971 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นปี 2556

จำนวน 124,662 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.4 โดยสินเชื่อบริษัทที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี จากประชาชน ได้แก่ สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อธุรกิจห้องแถว สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) (ธนาคารออมสิน, 2557) ซึ่งสินเชื่อดังกล่าวได้สร้างกำไรให้แก่ธนาคารออมสินเป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันกลับพบว่าอัตราหนี้ค้างชำระของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs) มีอัตราเพิ่มขึ้นเช่นกัน สำหรับกรณีการเกิดหนี้ค้างชำระเกิน 3 งวดขึ้นไป จะส่งผลให้ธนาคารออมสินมีค่าใช้จ่ายในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญขึ้นต่ำ ซึ่งปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกันเงินสำรองตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2551)

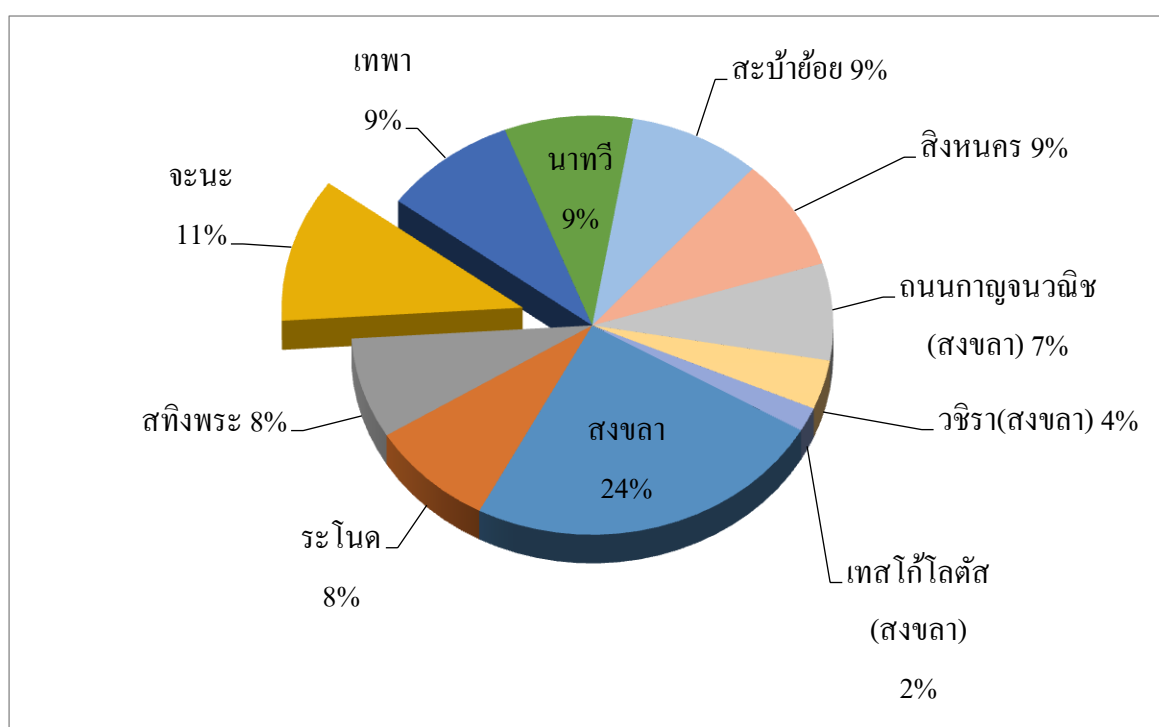
ในปี 2557 ธนาคารออมสินมีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามงบการเงินสูงกว่าเงินสำรองขั้นต่ำตามเกณฑ์ธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวน 9,347 ล้านบาท คิดเป็นอัตราร้อยละ 134.40 (ธนาคารออมสิน, 2557) มีหนี้สูญ หนี้สงสัยจะสูญ และขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้จำนวน 4,688 ล้านบาท สูงกว่าปี 2556 ถึง 221 ล้านบาท ดังแสดงในตารางที่ 1 ซึ่งเกิดจากการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญที่เพิ่มขึ้นของสินเชื่อสวัสดิการ สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อพัฒนากลุ่มอาชีพ สินเชื่อธุรกิจทั่วไป สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน และสินเชื่อห้องแถวตามปริมาณเงินให้สินเชื่อที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1.1 หนี้สูญ หนี้สงสัยจะสูญ และขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้

	2553	2554	2555	2556	2557	เปลี่ยนแปลงปี	
						เพิ่ม(ลด)	%
หนี้สูญ	-	248.00	74.00	715.00	395.00	(320)	(44.8)
หนี้สงสัยจะสูญ	267.00	2,312.00	2,328.00	3,752.00	4,152.00	400	10.7
ขาดทุนจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้	-	154.00	-	-	141.00	141	100
รวม	267.00	2,714.00	2,402.00	4,467.00	4,688.00	221.00	4.90

ที่มา: “รายงานประจำปี 2557”ธนาคารออมสิน , 2557 , หน้า 56

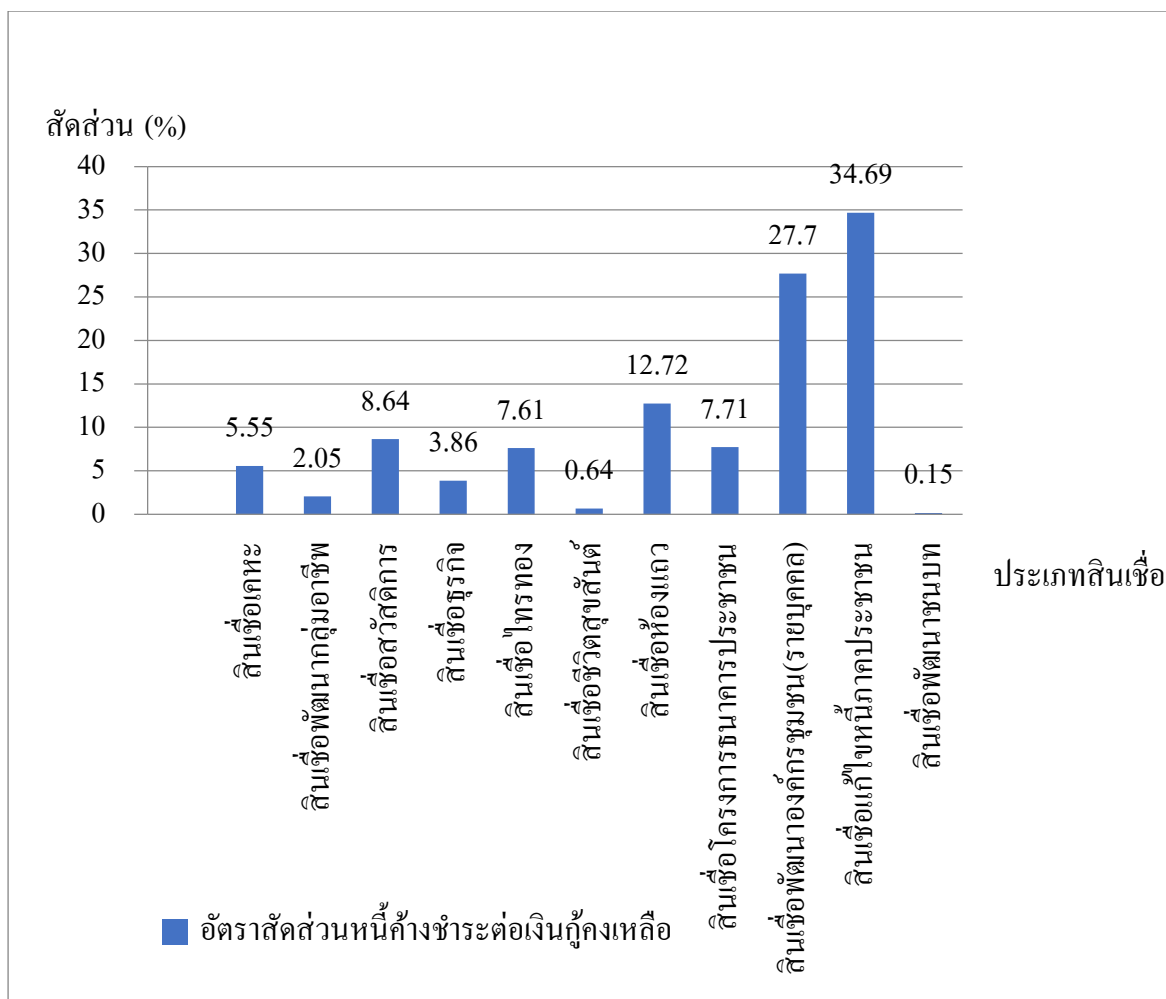
ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ได้ดำเนินงานตามนโยบายหลักของธนาคารออมสิน โดยมีบริการทางการเงิน ทั้งในด้านเงินฝากและด้านสินเชื่อ สำหรับบริการลูกค้ารายย่อย ซึ่งมุ่งเน้นการให้บริการเพื่อตอบสนองตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อกระตุ้นการขยายตัวของเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นของอำเภอจะนะ เน้นการบริการที่เข้าใจและเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ จากรายงานผลการดำเนินงานในเดือนธันวาคม 2558 พบว่าธนาคารออมสิน สาขาจะนะ มีลูกค้าที่ใช้บริการด้านสินเชื่อทั้งหมด 3,940 ราย คิดเป็นร้อยละ 11 ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 ของธนาคารออมสิน เขตสงขลา 1 ดังแสดงในภาพที่ 1.1



ภาพที่ 1.1 รายงานจำนวนลูกค้าที่ใช้บริการสินเชื่อของธนาคารออมสิน เขตสงขลา 1 ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558

ที่มา: “รายงานผลการดำเนินงานธนาคารออมสิน สาขาจะนะ.” ธนาคารออมสิน, 2558, หน้า 2

จากจำนวนฐานลูกค้าในการให้บริการสินเชื่อดังกล่าว ส่งผลให้ประสิทธิภาพการติดตามหนี้ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะลดลง ก่อให้เกิดสัดส่วนหนี้ค้างชำระที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อนโยบายรัฐซึ่งประกอบด้วย สินเชื่อ โครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน สินเชื่อห้องแถว และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) ซึ่งสินเชื่อ ทั้ง 4 ประเภทนี้มีสัดส่วนหนี้ค้างชำระอยู่ในเกณฑ์สูงเมื่อเทียบกับสินเชื่อประเภทอื่น ดังแสดงในภาพที่ 1.2



ภาพที่ 1.2 อัตราส่วนหนี้ค้างชำระต่อเงินกู้คงเหลือ ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2558

ที่มา: “รายงานผลการดำเนินงานธนาคารออมสิน สาขาจะนะ.” ธนาคารออมสิน, 2558, หน้า 5

จากข้อมูลในภาพที่ 1.2 อัตราส่วนหนี้ค้างชำระต่อเงินกู้คงเหลือของสินเชื่อของสินเชื่อนโยบายรัฐ พบว่า สินเชื่อ นโยบายรัฐมีสัดส่วนหนี้ค้างชำระต่อเงินกู้คงเหลือสูงถึงร้อยละ 82.82 ประกอบด้วย สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชนร้อยละ 34.69 สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) ร้อยละ 27.70 สินเชื่อห้องแถวร้อยละ 12.72 และสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชนร้อยละ 7.71 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสินเชื่อประเภทอื่นๆ พบว่า มีสัดส่วนอยู่ในเกณฑ์ที่สูง และหากหนี้ค้างดังกล่าวค้างชำระเกิน 3 งวดขึ้นไป ส่งผลให้ธนาคารออมสินมีค่าใช้จ่ายในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ตามหลักเกณฑ์การกันเงินสำรองตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารออมสินสูญเสียโอกาสในการทำกำไร ด้วยเหตุนี้ธนาคารออมสินจึงให้ความสำคัญในการกำหนดมาตรการเพื่อแก้ปัญหาหนี้ค้างชำระให้กับลูกหนี้แต่ละราย และมีการพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยง เพื่อช่วยในการวิเคราะห์และลดความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อของธนาคาร

จากปัญหาหนี้ค้ำชำระของสินเชื่อนโยบายรัฐดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และลดความเสี่ยงในการอนุมัติสินเชื่อ การป้องกันการเกิดหนี้ค้ำชำระจากการให้สินเชื่อ และใช้เป็นแนวทางในการจัดการ การให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงการวางแผนเพื่อการลดปัญหาหนี้ค้ำชำระที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
2. ศึกษาข้อเสนอแนะของลูกหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
2. ทราบถึงข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นต่างๆ จากลูกหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ค้ำชำระ
3. นำผลจากการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขหนี้ค้ำชำระที่มีอยู่ในระบบของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
4. นำผลจากการวิจัยที่ได้ไปจัดเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยในการพัฒนาขั้นตอนปล่อยสินเชื่อ ขั้นตอนการติดตามหนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ข้อมูลการกู้เงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์การกู้ วงเงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระ ภาระหนี้สินทั้งหมด หลักประกันเงินกู้ ภาระผ่อนชำระหนี้ต่อเดือน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ด้านประชากร คือ ผู้ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ต้นเงินกู้ ตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป จำนวน 1,223 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) จำนวน 305 ราย

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม – เมษายน 2559

1.5 นิยามศัพท์

นโยบายรัฐบาล หมายถึง แนวทางหรือกรอบที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน หรือปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามต้องการ

ธนาคาร หมายถึง ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

การให้สินเชื่อ หมายถึง การให้เครดิตแก่ลูกหนี้ในการกู้ยืมเงิน โดยมีกำหนดระยะเวลา ชำระคืนที่แน่นอนตามสัญญาเงิน

สินเชื่อนโยบายรัฐ หมายถึง สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาค ประชาชน สินเชื่อห้องแถว และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล)

หนี้ค้างชำระ หมายถึง หนี้ที่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป

ผู้ขอสินเชื่อ หมายถึง ลูกค้าที่มาใช้บริการด้านสินเชื่อ นโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความหมายของสินเชื่อ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สินเชื่อ นโยบายรัฐ ธนาคารออมสิน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุการค้างชำระหนี้
- 2.4 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการศึกษา

2.1 ความหมายของสินเชื่อ

2.1.1 ความหมายของสินเชื่อ

คาร์ณี พุทธวิบูลย์ (2543) กล่าวว่า “สินเชื่อ (Credit) มีที่มาจากคำภาษาลาตินว่า Credere แปลว่า to trust หรือ to believe และนักวิชาการบางท่านกล่าวว่ามาจากคำภาษาลาติน Credo ซึ่งเป็นคำผสมระหว่างคำภาษาสันสกฤต Crad แปลว่า ความเชื่อถือไว้วางใจ กับคำภาษาลาติน do แปลว่า ทำให้เกิดหรือมอบ จะเห็นได้ว่าที่มาของคำว่าสินเชื่อนั้นมาจากรากฐานเดียวกัน คือ ความเชื่อถือและไว้วางใจ”

กฤษฎา สังขมณี (2550) กล่าวว่า “สินเชื่อ (Credit) หมายถึง ความเชื่อถือที่ผู้ขายมีต่อผู้ซื้อ และยอมมอบสินค้าและบริการให้แก่ผู้ซื้อไปก่อน โดยยังไม่ต้องชำระเป็นเงินสด แต่มีสัญญาการชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการนั้นในวันข้างหน้าตามการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งก่อให้เกิดภาวะความเป็นลูกหนี้และเจ้าหนี้ตามมา ในแง่ผู้บริโภค สินเชื่อ หมายถึง ความสามารถที่จะได้สินค้าหรือบริการไปใช้ก่อน โดยตกลงว่าจะนำเงินมาชำระค่าสินค้าหรือบริการในภายหน้า ในแง่สถาบันการเงิน สินเชื่อ หมายถึง บริการชนิดหนึ่งของสถาบันการเงินที่ก่อให้เกิดรายได้หลักแก่สถาบันการเงิน และมีความสำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบธุรกิจของชุมชนเป็นอย่างยิ่งด้วย”

พยนต์ เบ้าเที่ยง (2550) ความหมายของสินเชื่อคือ “ความสามารถในการกู้ยืมหรือสามารถในการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อ โดยมีคำมั่นสัญญาว่าจะชำระคืนในอนาคต ซึ่งยินยอมกันหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้กู้หรือลูกหนี้เป็นสำคัญว่า จะสามารถทำให้เจ้าหนี้เชื่อถือได้มากหรือน้อยเพียงใด และมีความสามารถจะกู้ยืมหรือเป็นหนี้ได้อย่างไร”

พิชญ์ นิตยเสนอ (2539) ได้กล่าวถึงความหมายสินเชื่อไว้ว่า “สินเชื่อ หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งหรือธุรกิจหนึ่งมอบความเชื่อถือความไว้วางใจให้แก่บุคคล หรือธุรกิจหนึ่ง ให้ได้รับเงินค่าสินค้า หรือบริการไปใช้บริโภคหรือดำเนินธุรกิจต่อไปก่อน โดยมีข้อผูกพันหรือสัญญาต่อกันไว้ว่าจะชำระคืนเงิน ชำระค่าสินค้าหรือเงินบริการให้แก่ผู้ให้เครดิต (เจ้าหนี้) ในวันใดวันหนึ่งในอนาคตตามจำนวนเงิน และระยะเวลาที่ได้กำหนดหรือตกลงกันไว้แน่นอน”

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปความหมายของสินเชื่อว่า สินเชื่อ หมายถึง การให้บริการทางการเงินของสถาบันการเงิน ในการให้เงินแก่ผู้ขอสินเชื่อไปใช้ก่อน โดยมีข้อผูกพันหรือสัญญาต่อกันไว้ว่าผู้ขอสินเชื่อจะชำระคืนเงินนั้นแก่สถาบันการเงิน ตามจำนวนเงิน และระยะเวลาที่ได้กำหนดหรือตกลงกันไว้แน่นอนในอนาคต

2.1.2. ประเภทของสินเชื่อ

คารณี พุทธิวิบูลย์ (2543) ได้แบ่งประเภทของบริการสินเชื่อที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีไว้บริการลูกค้า ดังนี้

1. สินเชื่อที่อยู่อาศัย (Housing Loan) คือ สินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อที่ดิน เตรียมปลูกสร้างอาคาร ซื้อที่ดินพร้อมบ้าน อาคารพาณิชย์ หรือห้องชุด ซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารในที่ดินนั้น ต่อเติมซ่อมแซมอาคาร หรือไถ่ถอนจำนองที่ดิน ที่ดินและอาคาร หรือห้องชุด ของผู้กู้ หรือคู่สมรสจากสถาบันการเงินอื่น สำหรับผู้มีอาชีพและรายได้แน่นอน โดยมีการผ่อนชำระคืน เงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายเดือน เท่ากันทุกเดือน ตามระยะเวลา อัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขตามที่ธนาคารกำหนด

2. สินเชื่ออเนกประสงค์ (Multi Purpose Loan) คือ สินเชื่อเพื่อการอำนวยความสะดวก เพื่อการใช้จ่ายส่วนตัว เช่น เงินกู้เบิกเงินเกินบัญชี (Overdraft) การออกหนังสือค้ำประกัน (Letter of Guarantee) การรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงิน (P/N Bought) และการรับซื้อลดตั๋วเงิน (Bill Discounted)

3. สินเชื่อเพื่อสันทนาการและการเดินทาง (Recreating and Travel Loan) คือ สินเชื่อเพื่อใช้จ่ายเฉพาะด้านของบุคคลในการเดินทาง การท่องเที่ยว การดูงาน การสัมมนาหรือทัศนศึกษาในต่างประเทศที่กำหนด โดยหมายรวมถึง ค่าตัวเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือค่าใช้จ่ายเหมาจ่ายในการใช้บริการท่องเที่ยวที่กำหนดไว้

4. สินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องอุปโภคบริโภค (Consuming Loan) คือ สินเชื่อที่ธนาคารให้กู้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปอุปโภคและบริโภค ได้แก่ สินเชื่อเพื่อซื้อพาหนะ เช่น รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ สินเชื่อเพื่อการซื้อเฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน เครื่องครัว เป็นต้น สินเชื่อเพื่อซื้ออุปกรณ์ เครื่องใช้ในบ้านและสำนักงานทุกประเภท สินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องมือสื่อสาร โทรคมนาคม เช่น เครื่องโทรสาร โทรศัพท์มือถือ หรือจานดาวเทียม สินเชื่อเพื่อซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น ตู้เย็น ทีวี ไอ เครื่องปรับอากาศ โดยมีการผ่อนชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายเดือน เท่ากันทุกเดือน ตามระยะเวลา อัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขที่ธนาคารกำหนด

5. สินเชื่อเพื่อการลงทุน (Professional Investing Loan) คือ สินเชื่อเพื่อใช้จ่ายในการลงทุนประกอบวิชาชีพของผู้ที่มีวิชาชีพอิสระ เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพแพทย์ เกษษกร วิศวกร สถาปนิก ผู้ตรวจสอบบัญชี หรืออาชีพอิสระอื่นๆ ซึ่งการประกอบอาชีพดังกล่าวต้องมีการลงทุนในการดำเนินการ โดยมีการผ่อนชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายเดือนเท่ากันทุกเดือนตามระยะเวลา อัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไขที่กำหนด

6. สินเชื่อธุรกิจรายย่อย (SME Loan) คือ สินเชื่อที่ธุรกิจกู้ยืมในนามบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีวงเงินสินเชื่อกับเท่ากับหรือน้อยกว่า 3 ล้านบาท โดยทั่วไปแล้วเป็นธุรกิจที่มียอดขายน้อยกว่า 24 ล้านบาทต่อปี อำนวยการบริการและการตัดสินใจขึ้นอยู่กับเจ้าของกิจการเป็นหลัก และในการกู้ยืมต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจเท่านั้น

7. สินเชื่อหมุนเวียน (Speedy cash) คือ สินเชื่อส่วนบุคคลที่ลูกค้าไม่จำเป็นต้องมีบุคคลหรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน ทั้งนี้ธนาคารอนุมัติวงเงินตามความต้องการของลูกค้า โดยลูกค้าสามารถเบิกถอนได้จากเครื่อง ATM หรือเครื่อง ATM Pool ทั่วประเทศ วงเงินนี้จะลดลงเมื่อมีการเบิกถอนและจะเพิ่มกลับไปเช่นเดิม (ในลักษณะเดียวกันกับบัตรเครดิต) เมื่อลูกค้าได้ชำระคืนที่เบิกถอนพร้อมดอกเบี้ยแล้ว โดยลูกค้าที่ใช้วงเงินจะได้รับใบแจ้งยอดรายการ (Statement) จากธนาคารทุกเดือน

8. สินเชื่อบุคคล (Speedy Loan) คือ สินเชื่อสำหรับบุคคลธรรมดาโดยไม่ต้องมีบุคคลหรือหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งธนาคารจะอนุมัติเป็นเงินกู้ให้ลูกค้าไว้จ่ายตามความต้องการของลูกค้าโดย

ให้วงเงินตั้งแต่ 20,000 บาท - 750,000 บาท เมื่อธนาคารอนุมัติเงินกู้ ธนาคารจะโอนเงินหลังหักค่า
 อากรเสตมป์และค่าธรรมเนียมในการโอนเงินเข้าบัญชีของลูกค้ำตามที่แจ้งไว้กับธนาคาร โดยลูกค้ำ
 สามารถเลือกผ่อนชำระได้ตั้งแต่ 12 เดือน - 60 เดือน และธนาคารจะส่งใบแจ้งหนี้ (Statement)
 ให้กับลูกค้ำทุกเดือนก่อนถึงวันกำหนดชำระหนี้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 10 วัน

9. สินเชื่อนโยบายรัฐ (Government Policy Loan) คือ สินเชื่อเพื่อสนับสนุนนโยบายรัฐบาล
 ในการลดความเหลื่อมล้ำ และแก้ไขปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สินเชื่อนโยบายรัฐ ธนาคารออมสิน

สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน เป็นสินเชื่อที่ดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล
 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประชาชนระดับฐานราก ด้วยการสนับสนุนเงินให้สินเชื่อตามโครงการ
 ต่าง ๆ เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพและชำระหนี้ในระบบ ซึ่งประกอบด้วย
 สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน สินเชื่อห้องแถว
 และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล)

2.2.1 หลักเกณฑ์ เงื่อนไข การให้สินเชื่อนโยบายรัฐ

1. **สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน** เป็นสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย
 เช่น ผู้ประกอบอาชีพค้าขาย บริการ หรือผู้มีรายได้ประจำ เช่น ข้าราชการ ทหาร ลูกจ้างของ
 หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชน ที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เมื่อรวมอายุผู้กู้
 กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี โดยสามารถกู้ได้ตามความจำเป็นและตามความสามารถ
 ในการชำระคืน ทั้งนี้ ไม่เกินรายละ 200,000 บาท ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ และดอกเบี้ยไม่เกิน 8 ปี
 (96งวด) หลักประกันการกู้เงินสามารถใช้บุคคลค้ำประกัน หรือหลักประกันประเภทอื่น
 เช่น สมุดเงินฝากธนาคาร สลากออมสินพิเศษ หรืออสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

2. **สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน** เป็นสินเชื่อสำหรับประชาชนที่ได้มีการจดทะเบียน
 เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบกับธนาคาร ที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เมื่อรวมอายุผู้กู้กับ
 ระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี มีอาชีพและรายได้แน่นอน โดยมีวัตถุประสงค์การกู้
 เพื่อชำระหนี้ที่นอกระบบที่เกิดจากการประกอบอาชีพ และ/หรือหนี้จากการอุปโภคบริโภค
 ซึ่งสามารถกู้ได้ตามความจำเป็น และตามความสามารถในการชำระคืน ทั้งนี้
 ไม่เกินรายละ 200,000 บาท ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ และดอกเบี้ยไม่เกิน 8 ปี (96งวด)

โดยหลักประกันการกู้เงินสามารถใช้บุคคลค้ำประกัน หรือหลักประกันประเภทอื่น ๆ เช่น สมุดเงินฝากธนาคาร สลากออมสินพิเศษ หรืออสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

3. สินเชื่อห้องแถว เป็นสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร ที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ หรือนิติบุคคล ซึ่งสามารถกู้ได้ตามความจำเป็น และตามความสามารถในการชำระคืน วงเงินตั้งแต่ 200,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ และดอกเบี้ยไม่เกิน 10 ปี (120 งวด) โดยหลักประกันการกู้เงินสามารถใช้บุคคลค้ำประกัน หรือหลักประกันประเภทอื่นๆ เช่น สมุดเงินฝากธนาคาร สลากออมสินพิเศษ หรืออสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

4. สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) เป็นสินเชื่อสำหรับสมาชิกของโครงการสินเชื่อ เพื่อพัฒนาชนบท และได้รับการรับรองคุณสมบัติจากคณะกรรมการกลุ่มให้สามารถกู้ได้ตามความจำเป็นและตามความสามารถในการชำระคืน แต่ไม่เกินรายละ 2,000,000 บาท ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหลักประกันที่ใช้ กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน ให้กู้ไม่เกินรายละ 500,000 บาท ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ไม่เกิน 10 ปี (120 งวด) สำหรับกรณีให้หลักทรัพย์ค้ำประกัน ให้กู้ไม่เกินรายละ 2,000,000 บาท ระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ไม่เกิน 30 ปี (360 งวด) เมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ต้องไม่เกิน 70 ปี

2.2.2 ขั้นตอนการให้สินเชื่อ

1. เมื่อลูกค้าเข้ามาติดต่อเพื่อขอสินเชื่อ ให้พนักงานสินเชื่อแนะนำผู้ที่สนใจกู้เงินเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอกู้เงิน ตลอดจนชี้แจงเรื่องอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ธนาคารเรียกเก็บ และสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น ให้ผู้ที่สนใจจัดทำแบบคำขอกู้สินเชื่อ โดยกรอกรายละเอียดทั้งของผู้กู้ และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) พร้อมลงรายมือชื่อในหนังสือให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลเครดิต และแนบเอกสารประกอบการขอกู้ตามที่ธนาคารกำหนด

2. ตรวจสอบหลักฐาน พร้อมทั้งสัมภาษณ์และขอเอกสารเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อให้เป็นไปอย่างรัดกุม ตรวจสอบการล้มละลายและถูกพิทักษ์ทรัพย์ (Blacklist) และตรวจสอบข้อมูล Credit Bureau ทั้งภายในและภายนอกธนาคาร ของผู้กู้ เมื่อตรวจสอบแล้ว ให้จัดพิมพ์เอกสารเก็บเข้าแฟ้มสินเชื่อรายตัว หากพบประวัติการล้มละลาย และถูกพิทักษ์ทรัพย์ให้ดำเนินการแจ้งลูกค้า พร้อมทั้งคืนเอกสาร

3. ดำรงกิจการที่ประกอบการ และวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของธุรกิจในเบื้องต้น หากเป็นกรณีใช้อสังหาริมทรัพย์ค้ำประกัน เตรียมเอกสารประเมินราคาหลักทรัพย์ พร้อมจัดส่งให้ธนาคารออมสิน สำนักงานเขต เพื่อใช้ประกอบการประเมินราคาหลักทรัพย์

4. จัดทำแก้ไขและบันทึกข้อมูลลูกค้าสินเชื่อ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในระบบงานสินเชื่อของธนาคาร เพื่อประเมินผล และวัดระดับความเสี่ยงของลูกค้า และจัดพิมพ์รายงานสรุปรายละเอียดผู้กู้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ

5. วิเคราะห์สินเชื่อตามหลักเกณฑ์ของธนาคาร พร้อมเสนอคณะกรรมการสินเชื่อตามอำนาจอนุมัติพิจารณา

6. จัดทำจดหมายแจ้งผลการพิจารณาสินเชื่อให้ผู้ขอกู้ทราบ พร้อมนัดวันลงนามในสัญญา และบันทึกผลการอนุมัติในระบบงานสินเชื่อของธนาคารพร้อมระบุเหตุผล

7. จัดเตรียมสัญญาเงินกู้ สัญญาค้ำประกัน และนิติกรรมสัญญา เพื่อให้ผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ลงนาม

8. เมื่อผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน ลงนามในสัญญา พร้อมทั้งจัดเก็บค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้ว พนักงานสินเชื่อทำการเบิกจ่ายเงินกู้ให้ลูกค้า ตามเงื่อนไขการอนุมัติของธนาคารต่อไป

9. ติดตามดูแลการชำระหนี้ให้เป็นไปตามสัญญา และเงื่อนไขที่ธนาคารกำหนด

2.2.3 การวิเคราะห์เครดิต (Credit Analysis)

หลักการวิเคราะห์เครดิตของสถาบันการเงิน มีส่วนช่วยประเมินความเสี่ยงในการตัดสินใจอนุมัติ หรือปฏิเสธการขอสินเชื่อของธนาคาร การวิเคราะห์สินเชื่อต้องอาศัยทั้งความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของพนักงานสินเชื่อ โดยจะใช้หลักการวิเคราะห์ 6C's และ 5P's ในการวิเคราะห์สินเชื่อด้านต่าง ๆ (ธนาคารออมสิน, 2554) ดังนี้

1. คุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อ (Character) เป็นการวิเคราะห์อุปนิสัยและพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งแสดงออกถึงความตั้งใจชำระหนี้มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาคุณสมบัติใน 2 ลักษณะดังนี้

1.1 คุณสมบัติและประวัติส่วนตัว เช่น การศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ความซื่อสัตย์ ความมีชื่อเสียง ตำแหน่งหน้าที่ในสังคม ฐานะการเงิน เป็นต้น

1.2 คุณสมบัติเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถในการจัดการ ความชำนาญ และประสบการณ์ การมีทักษะ การมีวิสัยทัศน์ เป็นต้น

การสังเกตถึงคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อสามารถวิเคราะห์ได้จากพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อ เช่น พฤติกรรมในการชำระหนี้ ประวัติการชำระหนี้ การหมุนเวียนเงินในบัญชีกับธนาคาร ความตั้งใจที่จะชำระหนี้ถึงแม้กิจการจะประสบปัญหาทางการเงิน โดยการให้ความร่วมมือในการช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่างผู้ขอสินเชื่อกับธนาคาร เป็นต้น

2. ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) เป็นการวิเคราะห์ความสามารถในการหารายได้ให้เพียงพอ เพื่อนำรายได้มาชำระหนี้คืนธนาคารตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยวิเคราะห์จากงบการเงิน แผนการบริหารงาน แผนการชำระคืนโครงการ วัตถุประสงค์ในการใช้เงินของผู้ขอสินเชื่อ ซึ่งวิธีการประเมินความสามารถในการชำระหนี้สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

2.1. การวิเคราะห์งบประมาณการเงินของผู้ขอสินเชื่อ กรณีผู้ขอสินเชื่อขอสินเชื่อระยะยาว ควรจัดทำการประมาณการกระแสเงินสด เพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาและใช้ไปของกระแสเงินสด การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงิน รวมถึงสภาพคล่องในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงความน่าเชื่อถือของแหล่งชำระคืนเงินกู้ เช่น สภาพคล่องของหลักประกันฐานะการเงินของผู้ค้ำประกัน เป็นต้น

2.2. การวิเคราะห์ความต้องการเงินทุนหมุนเวียน กรณีผู้ขอสินเชื่อระยะสั้น เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน และมีการวิเคราะห์ความเหมาะสมของ Assets Conversion Cycle (ACC) ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละธุรกิจ

2.3. การวิเคราะห์ภาระหนี้สินของผู้ขอสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น และบุคคลภายนอก

3. เงินทุน (Capital) เป็นทรัพย์สินในส่วนที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขอสินเชื่อ และ/หรือเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity or Net Worth) ซึ่งอาจประเมินชัดเจนในกรณีที่คุณสมบัติผู้ขอสินเชื่อ หรือความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อลดลง ซึ่งประกอบด้วยมูลค่าของสินทรัพย์ทั้งหมดหักด้วยหนี้สินต่าง ๆ รวมถึงเงินทุนสะสมที่กิจการสะสมไว้เพื่อขยายกิจการ

4. หลักประกัน (Collateral) เป็นทรัพย์สินที่ผู้ขอสินเชื่อนำมาเป็นหลักประกันการชำระหนี้ เพื่อป้องกันความเสี่ยงในกรณีที่เกิดการผิดนัดชำระหนี้ แต่ไม่ใช่ปัจจัยหลักในการพิจารณาสินเชื่อ เป็นเพียงส่วนสนับสนุนความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อ โดยปกติทรัพย์สินที่นำมาเป็นหลักประกัน ได้แก่ เงินฝาก พันธบัตรรัฐบาล ที่ดิน เครื่องจักร อาคารและสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น และสำหรับการใช้บุคคลค้ำประกัน สามารถพิจารณาคุณสมบัติของผู้ค้ำประกันว่ามีฐานะเป็นที่เชื่อถือได้หรือไม่

5. เงื่อนไขต่าง ๆ (Condition) เป็นสถานการณ์ทั่วไปภายใต้การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ได้แก่

5.1. สภาพทางเศรษฐกิจ (Economic condition) เช่น ภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด แหล่งเงินทุนในตลาด การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย นโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาล เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ แต่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงต้นทุนการผลิต

การบริโภคของผู้ซื้อ และการจำหน่ายสินค้า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อ

5.2. สถานการณ์ทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล (Political Condition) เช่น การปฏิวัติ การจลาจล สถานการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน กฎระเบียบและนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมหรือจำกัดการลงทุน เป็นต้น

5.3. เงื่อนไขในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมนั้น ๆ เช่น ภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมของผู้ขอสินเชื่อ ขนาดและฐานะของผู้ขอสินเชื่อเมื่อเปรียบเทียบกับในอุตสาหกรรม เป็นต้น

5.4. เงื่อนไขเกี่ยวกับตัวผู้ขอสินเชื่อ เช่น เจ้าของกิจการ ผู้บริหาร หรือทีมผู้บริหาร มีความรู้ ความสามารถ และมีความชำนาญเพียงพอในการบริหารงานให้กิจการดำเนินไปด้วยดี และมีระบบในการบริหารงานดีเพียงพอหรือไม่

6. ประเทศที่ติดต่อด้วย (Country) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาถึงเอกสารทางการเงิน การขนส่ง ภาวะการเมือง เศรษฐกิจและสังคม นโยบายการค้า รวมถึงกฎหมายของประเทศคู่ค้าด้วย

นอกจากหลักการวิเคราะห์ 6C's ที่ใช้ในการกำหนดวงเงินสินเชื่อ ยังมีหลักการวิเคราะห์ 5P's ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ชนินทร์ พิทยาวิวิธ (2550) อธิบายแนวทางการวิเคราะห์สินเชื่ออีกหลักเกณฑ์ที่นิยมใช้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสินเชื่อที่ไม่ใช่ขงการเงิน นั่นคือหลักการวิเคราะห์ 5P's Credit ซึ่งประกอบด้วย

1. People (ผู้ขอเครดิต) ความตั้งใจจริงและความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้จาก ประวัติของผู้ขอสินเชื่อ นิสัยของผู้ขอสินเชื่อ โดยดูจากพฤติกรรมเครดิตทางบัญชี ความชำนาญ ความสามารถ และระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ

2. Purposes (วัตถุประสงค์การขอเครดิต) ถือเป็นเงื่อนไขที่ต้องมีความชัดเจน เพื่อความีวัตถุประสงค์การกู้เพื่อทำอะไร มีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหน และมีการติดตามตรวจสอบการใช้เงินก้อนนั้นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตกลงกันไว้ เพื่อให้เกิดรายได้หรือผลกำไร กลับคืนมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงในการชำระหนี้

3. Payment (การชำระเงิน) การที่ลูกหนี้สามารถชำระหนี้ และดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้ได้ โดยพิจารณาจากความสามารถในการหารายได้หรือความสามารถในการทำกำไรเป็นจุดสำคัญ เพื่อช่วยจะลดความเสี่ยงให้น้อยลง

4. Protection (หลักประกัน) การป้องกันความเสี่ยง เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ให้กู้ยืม หากผู้ขอกู้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงในการชำระหนี้ได้ ผู้ให้กู้ยืมก็จะมีหลักประกันไว้เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงได้

5. Prospective (ความเจริญก้าวหน้าของกิจการ) เป็นการพิจารณาถึงผลการดำเนินงานของกิจการที่ขอสินเชื่อ ว่ามีความสัมพันธ์กับสภาพทางเศรษฐกิจในทิศทางใด

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุการค้างชำระหนี้

การค้างชำระหนี้ คือ การที่ถูกหนี้ไม่สามารถชำระเงินต้น และดอกเบี้ย นับจากวันที่ครบกำหนดชำระเงินตามงวดที่กำหนดในสัญญา และเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำเนินงานของธนาคาร เนื่องจากการอำนวยการสินเชื่อแก่ลูกค้าที่มาขอสินเชื่อ นั้น แม้จะได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอสินเชื่อครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลให้ลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามเงื่อนไขข้อตกลงที่ระบุไว้ในสัญญา ดังนั้นธนาคารจึงได้มีการกำหนดมาตรการในการควบคุมหนี้ค้างชำระให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเป้าหมาย ซึ่งมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ (ชนินทร์ พิทยาวิวิธ, 2534) สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก

1.1 ภาวะเศรษฐกิจ เป็นปัญหาสำคัญของการประกอบธุรกิจ หากสภาวะเศรษฐกิจดีย่อมส่งผลให้การประกอบธุรกิจมีการขยายตัวและเจริญรุ่งเรือง แต่ถ้าหากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือซบเซาย่อมส่งผลให้เกิดการชะลอตัวของธุรกิจ ส่งผลต่อการจ้างงานลดลง และรายได้ของบุคคลลดลง ซึ่งในบางธุรกิจอาจจะประสบปัญหารุนแรงถึงขั้นล้มละลายได้

1.2 นโยบายของรัฐบาล การดำเนินธุรกิจย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมายธุรกิจบางชนิด หากรัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการครองชีพของประชาชนก็อาจจะกำหนดให้มีการควบคุมราคา ซึ่งการกระทำดังกล่าวย่อมเป็นผลดีต่อผู้บริโภค แต่ถ้าปัจจัยอื่นเปลี่ยนแปลงรัฐบาลจะต้องพิจารณาปรับนโยบายให้เหมาะสม เช่น ถ้าต้นทุนของสินค้าที่ถูกควบคุมราคาสูงก็ต้องขยับราคาควบคุมให้สูงขึ้นบ้าง ซึ่งถ้าการควบคุมราคานั้นส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่มีกำไรอาจส่งผลให้ชะลอการขยายการผลิตได้

1.3 ค่านิยมและเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งสองแม้จะดูเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็อาจจะทำให้ธุรกิจบางประเภทเกิดปัญหาได้ เช่น ธุรกิจแฟชั่น ธุรกิจเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

1.4 ภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ผลผลิตได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ เป็นต้น

2. ปัจจัยภายใน

2.1 การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ทำให้ผู้รับภาระดอกเบี้ยที่เปลี่ยนไปด้วย หากอัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้กู้ต้องใช้เวลาานานกว่าเดิมในการชำระหนี้ทั้งหมด

2.2 การประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ไม่เหมาะสม เช่น การประเมินราคาหลักประกันที่สูงเกินไป หลักประกันไม่มีสภาพคล่อง ทำให้ผู้กู้ได้รับการอนุมัติวงเงินที่หลักทรัพย์ค้ำประกันไม่คุ้มกับมูลหนี้ เกิดความจำเป็นหรือเกินความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้ผู้กู้ไม่คำนึงถึงการสูญเสียหลักทรัพย์ที่ค้ำประกันไว้

2.3 ระบบการติดตาม และควบคุมหนี้ของธนาคารไม่มีประสิทธิภาพ

2.4 การอำนวยการสินเชื่อของธนาคารที่ไม่มีการกลั่นกรองที่ดี เช่น เจ้าหน้าที่ขาดประสบการณ์ การดำเนินงานที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ

3. ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้

3.1 ลูกหนี้นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ เช่น การนำไปเก็งกำไรในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เมื่อภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง ผลประโยชน์หรือกำไรที่ผู้เก็งกำไรไว้เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

3.2 การย้ายถิ่นที่อยู่ การถูกเลิกจ้างงาน ทำให้ไม่สามารถรับภาระหนี้ที่มีอยู่ได้

3.3 ลูกหนี้ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ทูพพลภาพ สภาพครอบครัวหย่าร้าง ทำให้ภาระการใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงได้

3.4 ลูกหนี้จ่ายฟุ่มเฟือย มีหนี้สินภายนอกมาก

3.5 ลูกหนี้ทำการค้าเกินตัวหรือหวังผลในธุรกิจมากเกินไป

3.6 การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร เป็นผลให้การดำเนินงานของธุรกิจชะงัก

3.7 การทุจริตของผู้บริหารกิจการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม

3.8 ลูกหนี้มีเจตนาไม่ชำระหนี้ หรือนำเงินไปชำระภาระหนี้ภายนอกก่อนนำเงินไปชำระคืนแก่ธนาคาร

นอกจากนี้สาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ที่มีปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุ (ชนินทร์ พิทยาวิรัช, 2550) ดังนี้

1. ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัยเกิดการเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อตัวถูกหนี ได้แก่

1.1 ภาวะเศรษฐกิจ เป็นปัญหาสำคัญของการประกอบธุรกิจ หากสภาวะเศรษฐกิจดีหรือรุ่งเรือง ก็จะส่งผลให้การประกอบธุรกิจมีการขยายตัวและเจริญรุ่งเรือง แต่ถ้าหากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำหรือซบเซา ก็จะส่งผลให้เกิดการชะลอตัวด้านการลงทุน และยังกระทบต่อการจ้างงานน้อยลง รายได้ของบุคคลลดลง ซึ่งในบางธุรกิจอาจจะประสบปัญหารุนแรงถึงขั้นล้มละลายได้

1.2 การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล เกิดขึ้นได้ 2 กรณี ได้แก่

1. เปลี่ยนแปลงเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ได้แก่ การจำกัดสินเชื่อเพื่อชะลอการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การจำกัดการนำเข้าเพื่อลดดุลการค้าและดุลชำระหนี้ที่ขาดทุน การควบคุมราคาสินค้าเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะเงินเฟ้อ เป็นต้น แต่ถ้าปัจจัยอื่นเปลี่ยนแปลงรัฐบาลจะต้องพิจารณาปรับนโยบายให้เหมาะสม เช่น ถ้าต้นทุนของสินค้าที่ถูกควบคุมราคาสูงก็ต้องขยับราคาควบคุมให้สูงขึ้น ซึ่งถ้าการควบคุมราคานั้นส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่มีกำไรอาจส่งผลให้ชะลอการขยายการผลิตได้

2. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีความแตกต่างกันไป หากเกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จะส่งผลต่อนโยบายของรัฐบาล เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

1.3 การเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค เช่น รสนิยมทางด้านที่อยู่อาศัย การเปลี่ยนรสนิยมในรูปแบบหรือราคาสินค้า รวมถึงการเปลี่ยนแปลงรสนิยมในการบริโภคอาหาร เป็นต้น

1.4 การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เช่น การใช้ระบบคอมพิวเตอร์แทนเครื่องคำนวณ การเปลี่ยนจากการขนส่งด้วยรถบรรทุกเป็นรถยนต์ปิกอัพ เป็นต้น

1.5 อุบัติภัยหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น อัคคีภัย อุทกภัย วิทยาศาสตร์ภัยสงคราม เป็นต้น

2. ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้

ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้สามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.1 การทำการค้าเกินตัว เป็นการทำการค้าการลงทุนเกินความสามารถในการบริหาร หรือเกินกำลังเงินทุน เช่น การลงทุนในโครงการที่ใหญ่เกินไป การขยายกำลังการผลิตมากเกินไป และการลงทุนหลายด้าน เป็นต้น

2.2 การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง ซึ่งเกิดจากการลาออก หรือการเสียชีวิต ถ้าหากการบริหารเป็นระบบรวมอำนาจ จะมีผลกระทบอย่างมาก เพราะผู้บริหารคนใหม่ อาจไม่มีความสามารถเพียงพอ หรือไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้าหนี้ เป็นต้น

2.3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูง เช่น การมีปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้ไม่สามารถบริหารงานได้เหมือนเดิม ปัญหาความขัดแย้งกับผู้ถือหุ้น เป็นต้น

2.4 ผู้บริหารทุจริต คือ การนำผลประโยชน์ของบริษัทไปใช้หมุนเวียนในทางส่วนตัวหรือธุรกิจของตนเอง

2.5 อื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านเทคนิค ปัญหาด้านพนักงานขาย เป็นต้น

3. ปัจจัยจากสถาบันการเงิน

ปัจจัยจากสถาบันการเงิน เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในธนาคารที่เป็นผู้ปล่อยสินเชื่อ และไม่สามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่

3.1 เจ้าหน้าที่ในการอำนวยสินเชื่อ หรือตรวจสอบสินเชื่อ ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ เช่น ขาดความรู้ด้านการวิเคราะห์สินเชื่อ ขาดประสบการณ์ ไม่รอบคอบ เป็นต้น

3.2 สถาบันการเงินขาดระบบการควบคุมและติดตามหนี้ที่ดี

3.3 ผู้บริการสินเชื่ออาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว โดยไม่มีการประเมินคุณค่าทางเครดิต หรือไม่ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการก่อนการอนุมัติ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้กล่าวถึง มูลเหตุของการค้างชำระและการป้องกันหนี้ค้างชำระ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (2552) อ้างอิงถึง สุรินทร์ ลอยลิม (2554) ดังนี้

1. มูลเหตุจากตัวลูกค้า ได้แก่

- 1.1 ลูกค้าเสียชีวิต
- 1.2 ลูกค้าวิกฤลจริต ทุพพสภาพ หรือป่วยเรื้อรังจนเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ
- 1.3 ลูกค้าเลิกประกอบอาชีพการเกษตร หรืออาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการเกษตร
- 1.4 ลูกค้าย้ายถิ่นที่อยู่อาศัย
- 1.5 ลูกค้าบวชแล้วไม่สึก
- 1.6 ลูกค้าต้องโทษจำคุก
- 1.7 ลูกค้ามีหนี้สินภายนอกมาก
- 1.8 ลูกค้าถูกศาลสั่งยึดทรัพย์ขายทอดตลาด หรือมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
- 1.9 ลูกค้าโอนทรัพย์สินให้ผู้อื่น เช่น ที่ดิน บ้านที่อยู่อาศัย เครื่องจักรกลหรือเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นต้น
- 1.10 ลูกค้าให้ผู้อื่นกู้ยืมเงิน
- 1.11 ลูกค้าไม่ได้ใช้เงินกู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์
- 1.12 ลูกค้ามีพฤติกรรมชอบเล่นการพนัน ดิคาเสพติด
- 1.13 ลูกค้ามีเจตนาไม่ยอมชำระหนี้ โดยไม่มีเหตุผลสมควร เช่น เห็นผู้อื่นไม่ชำระหนี้ก็ไม่ชำระบ้าง
- 1.14 ลูกค้ามีค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน เช่น ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เป็นต้น
- 1.15 ลูกค้าไม่พอใจพนักงานธนาคาร
- 1.16 ลูกค้าขายข้าวเปลือกที่จำหน่ายแล้ว มีเงินเหลือไม่เพียงพอชำระหนี้เงินกู้จำหน่ายข้าวเปลือก
- 1.17 ลูกค้าต้องเก็บข้าวเปลือกที่จำหน่ายไว้เพื่อบริโภคหรือทำพันธุ์ เนื่องจากการผลิตข้าวฤดูใหม่เสียหาย

2. มูลเหตุจากปัจจัยภายนอก ได้แก่

- 2.1 หลังจากกู้เงินแล้วไม่สามารถดำเนินอาชีพเกษตรกร หรืออาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตรได้ เนื่องจากถูกทางการเวนคืนที่ดิน หรือเจ้าของที่ดินไม่ให้เช่าทำกิน

2.2 ผลผลิตหรือกระบวนการผลิตทางการเกษตร หรือที่เกี่ยวข้องเนื่องทางการเกษตร ได้รับความเสียหาย เนื่องจากภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติ เช่น ฝนแล้ง น้ำท่วม ลมพายุหรือवादภัย ศัตรูพืชหรือสัตว์รบกวน เกิดโรคระบาด ถูกไฟไหม้ ถูกโจรปล้นหรือถูกลักขโมย ถูกคลื่นแกล้ง ทำลายผลผลิต เป็นต้น

2.3 ขาดผลผลิตทางการเกษตร หรือผลิตผลจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร ไม่ได้ หรือขายได้น้อย เนื่องจากไม่สามารถขนส่งได้ ไม่มีผู้รับซื้อ ราคาตกต่ำ ถูกโจรปล้น หรือถูกลักขโมย ภัยสงคราม เป็นต้น

3 มูลเหตุจากพนักงานธนาคาร ได้แก่

3.1 พนักงานธนาคารทุจริต

3.2 พนักงานธนาคารเบียดเบียนลูกค้า หรือกั๊กเงินของลูกค้า

3.3 พนักงานธนาคารประพฤติน่าไม่เหมาะสม เช่น ใช้วาจาไม่สุภาพ เป็นต้น

3.4 ลูกค้าไม่ได้รับความสะดวกในการชำระหนี้เงินกู้

2.5 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยและงานเขียนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

จรรยารัตน์ ตรีการศิริพันธ์ (2540) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการชำระหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่เป็นผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจซบเซา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตออกสู่ตลาด การเกิดภัยธรรมชาติ มีผลทำให้เกิดหนี้ค้างชำระมาก สำหรับปัจจัยภายใน เกิดจากอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มสูงขึ้น มีการจำกัดการให้สินเชื่อบางประเภท และเงื่อนไขการชำระหนี้สูงไป ส่วนปัจจัยด้านตัวลูกค้า กลุ่มลูกหนี้มีการลงทุนเกินตัว ทำให้ต้นทุนสูง ธุรกิจขาดสภาพคล่อง ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ

นางนุช กะตีดาง (2541) ได้ศึกษาเรื่องหนี้ค้างชำระของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ค้างชำระหนี้ และศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคารอาคาร

สงเคราะห์ในจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาพบว่า อัตราส่วนระหว่างมูลค่าวงจรรักษาหนี้เทียบกับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และมูลค่าสิ่งปลูกสร้างที่เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ด้านความสามารถในการชำระหนี้ ของหลัก 6C's (Credit) หรือหลักการชำระหนี้ตามหลักเกณฑ์ 5P's Policy ส่วนปัจจัยด้านอาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และอัตราส่วนระหว่างมูลค่าหนี้ต่อมูลค่าสินทรัพย์หลักประกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตะวัน ทิพย์พรหมมา (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิต ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยของการเกิดหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิต และแนวทางเพื่อป้องกันการเกิดหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิต โดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิต จำนวน 355 ราย และสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายแก้ไขหนี้ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายของครอบครัวมีมากกว่ารายได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิตมากที่สุด รองลงมาคือ ลูกหนี้มีรายได้เพียงคนเดียวในครอบครัว และนโยบายของรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้มีการขยายตัว จึงผ่อนคลายเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำของผู้ถือบัตรเครดิต

วิภรณ์ พิษพันธ์ไพศาล(2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระเงินกู้เช่าซื้อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่งใน อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมในการเช่าซื้อรถยนต์ของลูกค้าหนี้ค้ำชำระหนี้เช่าซื้อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่ง และเพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระเงินกู้เช่าซื้อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 300 ราย คือ ลูกหนี้ที่มีการค้ำชำระหนี้เงินกู้เช่าซื้อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่ง ในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ และพนักงานของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่ง ในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีหน้าที่ในการติดตามหนี้ค้ำชำระ จำนวน 20 ราย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา และลำดับความสำคัญ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ ประกอบด้วย ปัจจัยที่เกิดจากบริษัทเงินทุนให้กู้ เนื่องจากตลาดมีการแข่งขันสูงทำให้บริษัทเงินทุนต้องเร่งปล่อยสินเชื่อเช่าซื้อหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาสินเชื่อเช่าซื้อง่ายและรวดเร็วมากขึ้น รองลงมาคือ ปัจจัยที่เกิดจากสถานะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทั่วไปโดยเฉพาะปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ และสุดท้ายคือปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ ได้แก่ ลูกหนี้ประสบปัญหาในการประกอบธุรกิจ

ศรียาลัย นิราช (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยของการค้างชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้าธนาคารของรัฐในจังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการค้างชำระหนี้ลูกค้าธนาคารของรัฐในจังหวัดลำพูนมากที่สุด มีสาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจ ค่านิยมและเทคโนโลยี ปัจจัยภายนอก เช่น อัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น ส่วนปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้กู้สาเหตุมาจากรายได้หลักและรายได้รองลดลง และการนำเงินหมุนเวียนไปลงทุนในส่วนของการลงทุนระยะยาว

เกรียงไกร จิรกุลพรชัย (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อที่อยู่อาศัยในแต่ละระดับ LTV : กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระ รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระในแต่ละ ระดับ LTV และเสนอแนวทางในการลดการเกิดหนี้ค้างชำระ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือกลุ่มลูกค้าที่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อเคหะ และเป็นหนี้ค้างชำระตั้งแต่ 1 วันขึ้นไปของธนาคาร ตั้งแต่พ.ศ.2543-2552 ณ สิ้นเดือนกันยายน จำนวน 1,172 ราย ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านรายได้ มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องตามหลักการวิเคราะห์ 6C's Credit ในด้าน Capacity ความสามารถในการชำระหนี้

ชวลีกร กนธวงศ์ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อรถยนต์ของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี พบว่าปัจจัยภายนอก และปัจจัยที่เกิดจากลูกหนี้ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อรถยนต์

สุรินทร์ ลอยลิบ (2554) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นหนี้ค้างชำระของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร : กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคลองหอยโข่ง อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา การศึกษาพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การถือครองที่ดิน รายได้ เงินออม หลักประกันเงินกู้ มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นหนี้ค้างชำระ

อุษา วิชาธิคุณ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าธนาคารออมสิน สาขาสิงห์พระ จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของลูกค้า ลักษณะการใช้บริการสินเชื่อของลูกค้า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า และปัญหา อุปสรรคในการชำระหนี้ของลูกค้าธนาคารออมสิน สาขาสิงห์พระ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 130 ราย แยกเป็นลูกค้านี้ปีปกติ จำนวน 80 ราย และลูกค้านี้ค้างชำระ จำนวน 50 ราย มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติที (t-Statistics) และสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Statistics : X^2) ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้า พบว่าปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษา

และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้รวมในครัวเรือน รายจ่ายรวมในครัวเรือน และการมีหนี้สินนอกระบบ มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำ ลูกค้ำส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเพิ่มขึ้น ส่วนปัญหาที่เกิดจากรณาคาร คือ ไม่ได้ได้รับความสะดวกเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรณาคารมีงานมาก และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูงเกินไป ในขณะที่ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ส่วนใหญ่มาจากผลกระทบจากสถานะเศรษฐกิจซบเซา ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำสินเชื่อลดลง ส่งผลให้เกิดหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฮาซานะ ตาเมาะ (2556) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้รายย่อย รณาคารออมสิน สาขาสาวยบุรี จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา รายจ่ายของครอบครัว เงินออมและรายได้รวมของครัวเรือน มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้รายย่อย ในขณะที่ ศิขริน ศิริอ่อน(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้ำรณาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารามอินทรา กม.10 กรุงเทพมหานคร กลับพบว่า มูลค่าหลักประกันที่ใช้ในการขอกู้เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้ำรณาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารามอินทรา กม.10 ส่วนปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับรายได้ของครอบครัว ระยะเวลาในการผ่อนชำระ จำนวนเงินที่ผ่อนชำระในแต่ละงวด ภาระค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรเรียน และการชำระหนี้อื่น เป็นปัจจัยที่ไม่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้ำ

2.6 กรอบแนวคิดการศึกษา



ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ” ได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน สินเชื่อห้องแถว สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ต้นเงินกู้ตั้งแต่ 1งวดขึ้นไป จำนวน 1,223 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2558)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ลูกหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ต้นเงินกู้ตั้งแต่ 1งวดขึ้นไป โดยใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามแนวทาง ทาโร ยามาเน่ (TARO YAMANE) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด คือ ลูกหนี้ค้างชำระจำนวน 1,223 ราย
	e	แทน	ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนสูงสุดจากการสุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1,223}{1+1,223(0.05)^2}$$

$$n = \frac{1,223}{1+1,223(0.0025)}$$

$$n = 304.04$$

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 ราย ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของสินเชื่อ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ซึ่งใช้ประเภทสินเชื่อเป็นชั้นในการแบ่ง จากนั้นกระจายสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างไปตามประเภทสินเชื่อโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \times \frac{\text{จำนวนลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อแต่ละประเภท}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}} = \frac{\text{จำนวนลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อแต่ละประเภท}}{\text{จำนวนลูกหนี้ค้างชำระทั้งหมด}}$$

ผลปรากฏว่าได้จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของลูกหนี้ค้างชำระแต่ละประเภทสินเชื่อ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ของลูกหนี้ค้างชำระธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

แบ่งตามสัดส่วนของสินเชื่อแต่ละประเภท

ประเภทสินเชื่อ	หนี้ค้างชำระ	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สินเชื่อห้องแถว	72	18.00
สินเชื่อธนาคารประชาชน	848	211.00
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล)	281	70.00
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน	22	6.00
รวม	1,223.00	305.00

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เลือกใช้การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นกรอบ

ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Question) และแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Question) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบกำหนดคำตอบให้เลือกตอบหรือคำถามปลายปิด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะการกู้เงิน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการกู้วงเงินกู้ ระยะเวลาการผ่อนชำระ จำนวนเงินผ่อนชำระแต่ละงวด ภาระหนี้สิน ภาระหนี้ค้างชำระ หลักประกันเงินกู้ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบกำหนดคำตอบให้เลือกตอบหรือคำถามปลายปิด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อนโยบายรัฐ ธนาคารออมสินสาขาจะนะ ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิด โดยแบ่งเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยภายนอก

- 1.1 ภาวะเศรษฐกิจ
- 1.2 นโยบายของรัฐบาล
- 1.3 ค่านิยมและเทคโนโลยี
- 1.4 ภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด

2. ปัจจัยภายในธนาคาร

- 2.1 อัตราดอกเบี้ย
- 2.2 เงินงวดผ่อนชำระ
- 2.3 วงเงินอนุมัติ
- 2.4 การให้บริการของพนักงาน
- 2.5 ความไม่สะดวกเมื่อติดต่อธนาคาร
- 2.6 พนักงานละเลยหน้าที่
- 2.7 พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

3. ปัจจัยส่วนบุคคล

- 3.1 การลงทุนเกินตัว
- 3.2 ประสบปัญหาด้านครอบครัว
- 3.3 ภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น

- 3.4 ฐรกีขาคสภาพค่อง
- 3.5 ขาคประสบการณ้ในการประกอบอาชีพ
- 3.6 ความซื่อต้คยข์ของผู้กู้
- 3.7 พฤติการรรมผู้กู้
- 3.8 การใช้เงินผิคว้ตฤประสงค้

ลัคษณะแบบสอบถามที่สร้างข้ัน เป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีขงลิเคิร์ต (Likert scale) มี 5 าระค้บ โดยกำหนดาระค้บความสำคัญ ดงนี้

าระค้บ	5	หมายถึง มากที่สุด
าระค้บ	4	หมายถึง มาก
าระค้บ	3	หมายถึง ปานกลาง
าระค้บ	2	หมายถึง น้อย
าระค้บ	1	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นลัคษณะแบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับความคิด้เห็น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของลูกหนี้ที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อนโยบายรัฐ ธนาการออมสิน สาขาจะนะ

ทงนี้ผู้วิจัยได้มีการประเมินความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาการออมสิน สาขาจะนะ จำนวน 30 ราย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา โดยในการทดสอบความเชื่อนมั่นได้ใช้การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Alpha Coefficient of Cronbach) ซึ่งผลการคำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค เท่ากับ 0.78

3.3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูล 2 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดงนี้

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้มีการคิด้ต่อสำรวจข้อมูลจากลูกหนี้โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งก่อนทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ อธิบายถึงข้อสงสัย และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน เพื่อให้มีความเข้าใจในเนื้อหาของแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาการออมสิน สาขาจะนะ ที่ถูกค้ัดเลือก

เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 ราย โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ระหว่างเดือนมีนาคม 2559 ถึงเดือน เมษายน 2559

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแฟ้มสินค้ารายตัวของลูกหนี้ของธนาคารออมสิน ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแต่ละชุด จากนั้นจึงนำข้อมูลไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ ที่ต้องใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามข้อมูลส่วนบุคคล และส่วนที่ 2 เป็นคำถามข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่(Frequency)และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อสินเชื่อโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดค่าระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อโยบายรัฐ ใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับระดับการเกิดหนี้ค้างชำระ และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยเกี่ยวกับการกู้เงิน กับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ของสินเชื่อโยบายรัฐ ที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Square Difference)

ส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็น ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่สร้างขึ้น เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation: SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งช่วงห่างระหว่างค่าเฉลี่ยได้จากการใช้สูตร ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5 - 1)}{5}$$
$$= 0.80$$

โดยสรุประดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 ชุด โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกู้เงิน ปัจจัยภายนอกธนาคาร ปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พร้อมทั้งวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน กับปัจจัยการเกิดหนี้ ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ
- 4.5 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะข้อเสนอนี้เพิ่มเติม ของลูกหนี้ค้างชำระ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการกระจายแบบสอบถามในรูปแบบเอกสารให้แก่ กลุ่มตัวอย่าง โดยระยะเวลาในการรวบรวมแบบสอบถาม ประมาณ 3 เดือน (ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2559 ถึงเดือน เมษายน 2559) ทั้งนี้ มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 330 ราย โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดแยกข้อมูลที่สามารถนำมาวิเคราะห์ และสรุปผลได้จำนวน 305 ชุด โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของคุณสมบัติของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติหาความถี่ และร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 305)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	124	0.70
หญิง	181	59.30
อายุ		
20-30 ปี	87	28.50
31-40 ปี	120	39.30
41-50 ปี	62	20.30
51-60 ปี	34	11.10
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	2	0.70
สถานภาพ		
โสด	105	34.40
สมรส	179	58.70
หม้าย	11	3.60
หย่าร้าง	7	2.30
แยกกันอยู่	3	1.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	162	53.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	49	16.10
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	8.90
ปวท./ปวส./อนุปริญญา	16	5.20
ปริญญาตรี	47	15.40
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	1.30

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 305)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	50	16.40
พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน	36	11.80
ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ	19	6.20
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	4	1.30
ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน	37	12.10
เกษตรกร	159	52.10
รายได้		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	185	60.70
10,001 – 20,000 บาท	72	23.60
20,001 – 30,001 บาท	35	11.50
30,001 – 40,000 บาท	5	1.60
40,001 – 50,000 บาท	4	1.30
50,001 บาทขึ้นไป	4	1.30
รายจ่าย		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	216	70.80
10,001 – 20,000 บาท	70	23.00
20,001 – 30,001 บาท	13	4.30
30,001 – 40,000 บาท	4	1.30
40,001 – 50,000 บาท	1	0.30
50,001 บาทขึ้นไป	1	0.30

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n = 305)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
2 คน	59	19.30
3 คน	104	34.10
4 คน	54	17.70
5 คนขึ้นไป	88	28.90

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จำนวน 305 คน พบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 59.30 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70

อายุ เมื่อพิจารณาจากอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 และมีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.70

สถานภาพ เมื่อพิจารณาจากสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 มีสถานภาพโสด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.40 มีสถานภาพหม้าย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 มีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และมีสถานภาพแยกกันอยู่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 ระดับการศึกษา ปวท./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 60.70 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30

รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมา คือ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 และมีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

จำนวนสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 รองลงมา คือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.70

4.2 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนของการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งการวิเคราะห์ใช้สถิติความถี่ และร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 305)		
ข้อมูลการการกู้เงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทของสินเชื่อ		
สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน	209	68.50
สินเชื่อห้องแถว	16	5.20
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล)	74	24.30
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน	6	2.00
วัตถุประสงค์ของการกู้		
เพื่อนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ	37	12.10
เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ	24	7.90
เพื่อนำไปเพื่อชำระหนี้สิน	229	75.10
เพื่อนำไปอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	14	4.60
อื่นๆเพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1	0.30
วงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท	225	73.80
100,001 – 300,000 บาท	64	21.00
300,001 – 500,000 บาท	9	3.00
500,001 – 700,000 บาท	6	2.00
700,001 – 1,000,000 บาท	1	0.30

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

(n = 305)		
ข้อมูลการการกู้เงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการชำระคืนหนี้		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด	137	44.90
13 – 48 งวด	20	6.60
49 – 60 งวด	90	29.50
61 – 84 งวด	23	7.50
85 – 120 งวด	35	11.50
ภาระผ่อนชำระหนี้สินรวมต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	241	79.00
10,001 – 30,000 บาท	41	13.40
30,001 – 50,000 บาท	22	7.20
100,000 บาท ขึ้นไป	1	0.30
ภาระหนี้สินรวม		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท	227	74.40
100,001 – 300,000 บาท	31	10.20
300,001 – 500,000 บาท	32	10.50
500,001 – 700,000 บาท	9	3.00
700,001 – 1,000,000 บาท	3	1.00
1,000,001 บาท ขึ้นไป	3	1.00
หลักประกันที่ใช้ในการค้ำประกันเงินกู้		
ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	24	7.90
บุคคลค้ำประกัน	281	92.10

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จำนวน 305 คน พบว่า **ประเภทสินเชื่อที่ใช้บริการ** โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน ประเภทสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 รองลงมาเป็นสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 สินเชื่อห้องแถว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และสินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน พบว่า นำเงินกู้ไปใช้เพื่อชำระหนี้สิน จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 75.10 รองลงมานำเงินกู้ไปใช้เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 นำเงินกู้ไปใช้เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 นำไปใช้เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 และนำไปใช้เพื่ออื่น ๆ ได้แก่ เพื่อนำไปปรับปรุงที่อยู่อาศัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

วงเงินกู้ พบว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างวงเงินกู้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 73.80 รองลงมามีวงเงินกู้ 100,001 – 300,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 วงเงินกู้ 300,001 – 500,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 วงเงินกู้ 500,001 – 700,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 มีวงเงินกู้ 700,001 – 1,000,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 และจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีวงเงินกู้ 1,000,001 บาทขึ้นไป

ระยะเวลาการผ่อนชำระ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการผ่อนชำระต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 เดือน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90 รองลงมามีระยะเวลาการผ่อนชำระระหว่าง 49 – 60 เดือน จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 มีระยะเวลาการผ่อนชำระระหว่าง 85 – 120 เดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 มีระยะเวลาการผ่อนชำระระหว่าง 61 – 84 เดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 มีระยะเวลาการผ่อนชำระระหว่าง 13 – 48 เดือน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 และจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีระยะเวลาการผ่อนชำระ 121 เดือนขึ้นไป

ภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือน โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00 รองลงมามีภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือนระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท จำนวน 41คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 มีภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 50,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 มีภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือน 100,001 บาทขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 จากกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีภาระผ่อนชำระหนี้สินต่อเดือนระหว่าง 50,001 – 70,000 บาท และ 70,001 – 100,000 บาท

ภาระหนี้สินรวม โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีภาระหนี้สินรวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมามีภาระหนี้สินรวมระหว่าง 300,001 – 500,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 มีภาระหนี้สินรวมระหว่าง 100,001 – 300,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 มีภาระหนี้สินรวมระหว่าง 500,001 – 700,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 มีภาระหนี้สินรวมระหว่าง 700,001 – 1,000,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 และมีภาระหนี้สินรวม 1,000,001 บาทขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

หลักประกันที่ใช้ในการค้ำประกันเงินกู้ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างใช้บุคคลค้ำประกันจำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 92.10 รองลงมาใช้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 จากกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีการใช้ที่ดินว่างเปล่า และสมุดบัญชีเงินฝาก/สลากออมสินพิเศษในการค้ำประกันเงินกู้

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ปัจจัยภายนอกธนาคาร	3.91	0.75	มาก
ปัจจัยภายในธนาคาร	3.25	0.79	ปานกลาง
ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	3.15	1.13	ปานกลาง
รวม	3.44	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคาร ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.75) รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคาร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.70) และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคาร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.13)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ
 สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกของธนาคาร
 ตามรายปัจจัย

ปัจจัยภายนอกธนาคาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ภาวะเศรษฐกิจซบเซา	4.40	0.92	มาก
รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การบริหารงานไม่มี ความต่อเนื่อง	3.92	0.90	มาก
ผลกระทบจากสภาพอากาศ เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ	3.74	0.98	มาก
จำนวนคู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้น	3.56	1.27	มาก
รวม	3.91	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ
 สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกของธนาคาร ตามรายปัจจัย
 พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ อยู่ในระดับมาก
 ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.75)

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด
 คือ ภาวะเศรษฐกิจซบเซา ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.92) รองลงมา คือ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย
 การบริหารงานไม่มีความต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.90) ผลกระทบจากสภาพอากาศ
 เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.98) และจำนวนคู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้น
 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 1.27)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ
สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร ตามรายปัจจัย

ปัจจัยภายในธนาคาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มสูงขึ้น	3.59	1.18	มาก
เงินงวดผ่อนชำระสูงเกินไป	3.59	1.06	มาก
วงเงินอนุมัติไม่เหมาะสมต่อความต้องการ	3.53	1.09	มาก
ระยะเวลาในการผ่อนชำระไม่เหมาะสม	3.61	1.12	มาก
ธนาคารมีระบบติดตามและควบคุมหนี้ค้างชำระที่ ล่าช้า	3.50	1.10	มาก
พนักงานขาดความสนใจในการติดตามทวงถามเมื่อถึง กำหนดชำระ	3.25	1.59	ปานกลาง
พนักงานไม่อธิบายเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้	3.10	1.34	ปานกลาง
พนักงานรับชำระสินเชื่อปฏิบัติงานล่าช้า	2.84	1.20	ปานกลาง
พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น พุดจาไม่สุภาพ	2.78	1.35	ปานกลาง
สถานที่ให้บริการคับแคบ ไม่สะดวกในการเดินทางมา ติดต่อ	2.68	1.36	ปานกลาง
รวม	3.25	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ
สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.79)

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 5 ปัจจัย และอยู่ในระดับปานกลาง
จำนวน 5 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ ระยะเวลาในการผ่อนชำระไม่เหมาะสม
($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.12) รองลงมาได้แก่ อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มสูงขึ้น
($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.18) และเงินงวดผ่อนชำระสูงเกินไป ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.06) ส่วนปัจจัยที่มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ สถานที่ให้บริการคับแคบ ไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ
($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 1.36)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ
สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล
ตามรายปัจจัย

ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ท่านมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง	3.43	1.51	มาก
ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคารไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน	3.31	1.38	ปานกลาง
ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์	3.05	1.27	ปานกลาง
ท่านมีรายจ่ายมากกว่ารายได้	3.50	1.41	มาก
ท่านมีปัญหาด้านสุขภาพ หรือคุณภาพงานเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้	3.20	1.47	ปานกลาง
ท่านมีการลงทุนเกินตัว ธุรกิจจึงขาดสภาพคล่อง	3.26	1.46	ปานกลาง
ท่านมีปัญหาครอบครัว เช่น การหย่าร้าง	2.97	1.41	ปานกลาง
ท่านลาออกจากงาน / ตกงาน / วางงาน	3.04	1.49	ปานกลาง
ท่านมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น	3.11	1.42	ปานกลาง
ท่านมีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้	2.97	1.54	ปานกลาง
ท่านขาดความเข้าใจในการชำระหนี้	2.86	1.44	ปานกลาง
รวม	3.15	1.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลตามรายปัจจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.13)

เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ปัจจัย และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 9 ปัจจัย โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ท่านมีรายจ่ายมากกว่ารายได้ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 1.41) รองลงมา ได้แก่ ท่านมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 1.51) และท่านนำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคารไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.38) สำหรับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านขาดความเข้าใจในการชำระหนี้ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.44)

4.4 การเปรียบเทียบปัจจัยการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

กับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของเปรียบเทียบปัจจัยการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกู้เงินของผู้ตอบแบบสอบถาม ในกรณีที่ข้อมูลทั่วไปมี 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติทดสอบ Independent Samples t-test และถ้ามากกว่า 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติการทดสอบค่า F-test วิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว One-Way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวิเคราะห์ผลจากการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธี LSD (Least Significant Different) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ชาย(n=124)		หญิง(n=181)		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัจจัยภายนอกธนาคาร	3.97	0.87	3.86	0.65	1.30	0.194
ปัจจัยภายในธนาคาร	3.31	0.91	3.21	0.69	1.12	0.263
ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	3.28	1.20	3.07	1.07	1.64	0.102
รวม	3.52	0.83	3.38	0.61	1.73	0.084

จากตารางที่ 4.7 ในการทดสอบ Independent Samples t-test เพื่อสอบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐแตกต่างกันหรือไม่ จากการทดสอบ พบว่าค่า t เท่ากับ 1.73 และ p-value เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของการค้างชำระหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ($\bar{X} = 3.52$) มีค่าใกล้เคียงกับเพศหญิง ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ดินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	อายุ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	20 - 30 ปี	87	3.91	0.90	4.223	0.002
	31 - 40 ปี	120	3.73	0.64		
	41 - 50 ปี	62	4.10	0.70		
	51 - 60 ปี	34	4.20	0.62		
	> 60 ปี	2	3.50	0.71		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	20 - 30 ปี	87	3.22	0.94	0.196	0.941
	31 - 40 ปี	120	3.22	0.69		
	41 - 50 ปี	62	3.31	0.77		
	51 - 60 ปี	34	3.26	0.74		
	> 60 ปี	2	3.35	0.71		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	20 - 30 ปี	87	2.99	1.11	1.340	0.255
	31 - 40 ปี	120	3.18	0.98		
	41 - 50 ปี	62	3.13	1.32		
	51 - 60 ปี	34	3.51	1.27		
	> 60 ปี	2	3.45	1.03		
รวม	20 - 30 ปี	87	3.37	0.79	1.357	0.249
	31 - 40 ปี	120	3.38	0.61		
	41 - 50 ปี	62	3.51	0.79		
	51 - 60 ปี	34	3.66	0.67		
	> 60 ปี	2	3.48	0.81		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 1.357 และ p-value เท่ากับ 0.249 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า อายุที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงอายุต่าง ๆ มีค่าใกล้เคียงกัน ดังนี้ อายุ 20 – 30 ปี (Mean = 3.37) อายุ 31 – 40 ปี (Mean = 3.38) อายุ 41 – 50 ปี (Mean = 3.51) อายุ 51- 60ปี (Mean = 3.66) อายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป (Mean = 3.48)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 4.223 และค่า p-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 0.196 และค่า p-value เท่ากับ 0.941 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 1.340 และค่า p-value เท่ากับ 0.255 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีอายุต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามสถานภาพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	โสด	105	3.84	0.87	1.041	0.386
	สมรส	179	3.94	0.68		
	หม้าย	11	3.82	0.76		
	หย่าร้าง	7	4.07	0.47		
	แยกกันอยู่	3	4.58	0.72		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	โสด	105	3.10	0.89	3.824	0.005*
	สมรส	179	3.30	0.70		
	หม้าย	11	3.16	0.76		
	หย่าร้าง	7	3.80	0.32		
	แยกกันอยู่	3	4.43	0.98		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	โสด	105	2.90	1.13	4.410	0.002*
	สมรส	179	3.23	1.12		
	หม้าย	11	3.50	0.54		
	หย่าร้าง	7	3.66	0.99		
	แยกกันอยู่	3	5.00	0.00		
รวม	โสด	105	3.28	0.77	4.594	0.001*
	สมรส	179	3.49	0.67		
	หม้าย	11	3.49	0.55		
	หย่าร้าง	7	3.84	0.28		
	แยกกันอยู่	3	4.67	0.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า สถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ พบว่า ค่า F เท่ากับ 4.594 และ p-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ มีค่าใกล้เคียงกัน ดังนี้ โสด (Mean = 3.28) สมรส (Mean = 3.49) หม้าย (Mean = 3.49) หย่าร้าง (Mean = 3.84) แยกกันอยู่ (Mean = 4.67)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 3.824 และค่า p-value เท่ากับ 0.005 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 4.410 และค่า p-value = 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่สถานภาพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า มีค่า F = 1.041 และค่า p-value = 0.386 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	โสด (\bar{X} =3.10)	สมรส (\bar{X} =3.30)	หม้าย (\bar{X} =3.16)	หย่าร้าง (\bar{X} =3.80)	แยกกันอยู่ (\bar{X} =4.43)
โสด (\bar{X} =3.10)		0.20*	0.06	0.70*	1.33*
สมรส (\bar{X} =3.30)			-0.14	0.50	1.13*
หม้าย (\bar{X} =3.16)				0.64	1.27*
หย่าร้าง (\bar{X} =3.80)					0.63
แยกกันอยู่ (\bar{X} =4.43)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีสถานภาพหย่าร้าง และสมรส มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	โสด (\bar{X} =2.90)	สมรส (\bar{X} =3.23)	หม้าย (\bar{X} =3.50)	หย่าร้าง (\bar{X} =3.66)	แยกกันอยู่ (\bar{X} =5.00)
โสด (\bar{X} =2.90)		0.34*	0.60	0.77	2.10*
สมรส (\bar{X} =3.23)			0.26	0.43	1.77*
หม้าย (\bar{X} =3.50)				0.17	1.50*
หย่าร้าง (\bar{X} =3.66)					1.34
แยกกันอยู่ (\bar{X} =5.00)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล ที่มีสถานภาพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรส มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	โสด (\bar{X} =3.28)	สมรส (\bar{X} =3.49)	หม้าย (\bar{X} =3.49)	หย่าร้าง (\bar{X} =3.84)	แยกกันอยู่ (\bar{X} =4.67)
โสด (\bar{X} =3.28)		0.21*	0.21	0.57*	1.39*
สมรส (\bar{X} =3.49)			0.00	0.35	1.18*
หม้าย (\bar{X} =3.49)				0.35	1.18*
หย่าร้าง (\bar{X} =3.84)					0.83
แยกกันอยู่ (\bar{X} =4.67)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม ที่มีสถานภาพต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด สมรส และหม้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีสถานภาพหย่าร้าง และสมรส มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา
สูงสุด

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับการสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	162	3.90	0.60	1.328	0.252
	มัธยมศึกษาตอนต้น	49	3.97	0.79		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	4.18	0.92		
	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	16	3.77	0.91		
	ปริญญาตรี	47	3.76	0.94		
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	4.06	0.88		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	162	3.40	0.65	6.135	0.000*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	49	3.33	0.84		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	3.09	0.96		
	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	16	3.08	0.82		
	ปริญญาตรี	47	2.76	0.83		
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	3.80	0.94		
3.ปัจจัยภายในที่เกิดจากตัวบุคคล	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	162	3.33	1.03	7.324	0.000*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	49	3.26	0.95		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	3.35	1.03		
	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	16	2.93	1.23		
	ปริญญาตรี	47	2.33	1.26		
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	3.93	1.38		
รวม	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	162	3.54	0.62	6.497	0.000*
	มัธยมศึกษาตอนต้น	49	3.52	0.69		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	3.54	0.74		
	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	16	3.26	0.84		
	ปริญญาตรี	47	2.95	0.78		
	ปริญญาโทหรือสูงกว่า	4	3.93	1.01		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม มีค่า F เท่ากับ 6.497 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาต่างๆ มีระดับใกล้เคียงกัน ดังนี้ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา (Mean = 3.54) มัธยมศึกษาตอนต้น (Mean = 3.52) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (Mean = 3.54) ปวท./ปวส./อนุปริญญา (Mean = 3.26) ปริญญาตรี (Mean = 2.95) และปริญญาโทหรือสูงกว่า (Mean = 3.93)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 6.135 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 7.324 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า มีค่า F = 1.328 และค่า p-value = 0.252 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา สูงสุด	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา (\bar{X} =3.39)	มัธยมศึกษา ตอนต้น (\bar{X} =3.33)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช. (\bar{X} =3.09)	ปวท./ปวส./ อนุปริญญา (\bar{X} =3.08)	ปริญญาตรี (\bar{X} =2.76)	ปริญญาโท หรือสูงกว่า (\bar{X} =3.80)
ต่ำกว่า มัธยมศึกษา (\bar{X} =3.39)		-0.64	-0.31*	-0.31	-0.64*	0.40
มัธยมศึกษา ตอนต้น (\bar{X} =3.33)			-0.24	-0.25	-0.57*	0.47
มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช. (\bar{X} =3.09)				-0.01	-0.33	0.71
ปวท./ปวส./ อนุปริญญา (\bar{X} =3.08)					-0.32	0.72
ปริญญาตรี (\bar{X} =2.76)						1.04*
ปริญญาโท หรือสูงกว่า (\bar{X} =3.80)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อบนนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	ปวท./ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
สูงสุด	(\bar{X} =3.33)	(\bar{X} =3.26)	(\bar{X} =3.35)	(\bar{X} =2.93)	(\bar{X} =2.33)	(\bar{X} =3.93)
ต่ำกว่า						
มัธยมศึกษา		-0.07	0.02	-0.40	-1.00*	0.60
(\bar{X} =3.33)						
มัธยมศึกษาตอนต้น			0.09	-0.33	-0.93*	0.67
(\bar{X} =3.26)						
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.				-0.42	-1.02*	0.58
(\bar{X} =3.35)						
ปวท./ปวส./อนุปริญญา					-0.60	1.00
(\bar{X} =2.93)						
ปริญญาตรี						1.60*
(\bar{X} =2.33)						
ปริญญาโทหรือสูงกว่า						
(\bar{X} =3.93)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา สูงสุด	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา (\bar{X} =3.54)	มัธยมศึกษา ตอนต้น (\bar{X} =3.52)	มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช. (\bar{X} =3.54)	ปวท./ปวส./ อนุปริญญา (\bar{X} =3.26)	ปริญญา ตรี (\bar{X} =2.95)	ปริญญาโท หรือสูงกว่า (\bar{X} =3.93)
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา (\bar{X} =3.54)		-0.02	0.00	-0.28	-0.59*	0.39
มัธยมศึกษา ตอนต้น (\bar{X} =3.52)			0.02	-0.26	-0.57	0.41
มัธยมศึกษาตอน ปลาย/ปวช. (\bar{X} =3.54)				-0.28	-0.59*	0.39
ปวท./ปวส./ อนุปริญญา (\bar{X} =3.26)					-0.31	0.67
ปริญญาตรี (\bar{X} =2.95)						0.98*
ปริญญาโท หรือสูงกว่า (\bar{X} =3.93)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	50	3.88	0.59	1.665	0.143
	พนักงานบริษัทเอกชน/ห้าง ร้าน	36	3.75	1.01		
	ประกอบธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ	19	4.14	0.81		
	แม่บ้าน/-พ่อบ้าน	4	4.63	0.43		
	ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน	37	3.80	0.88		
	เกษตรกร	159	3.93	0.68		
	2.ปัจจัยภายในธนาคาร	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	50	3.26		
พนักงานบริษัทเอกชน/ห้าง ร้าน		36	2.76	0.82		
ประกอบธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ		19	3.05	0.97		
แม่บ้าน/พ่อบ้าน		4	3.20	0.77		
ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน		37	3.05	0.98		
เกษตรกร		159	3.42	0.69		

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับการสูงสุด	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
3.ปัจจัยภายในที่เกิดจากตัวบุคคล	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	50	3.09	0.95	13.139	0.000*
	พนักงานบริษัทเอกชน/ห้าง ร้าน	36	2.44	1.22		
	ประกอบธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ	19	2.39	1.55		
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	4	3.34	1.16		
	ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน	37	2.56	1.23		
	เกษตรกร	159	3.56	0.87		
	รวม	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	50	3.41		
	พนักงานบริษัทเอกชน/ห้าง ร้าน	36	2.98	0.80		
	ประกอบธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ	19	3.20	0.91		
	แม่บ้าน/พ่อบ้าน	4	3.72	0.64		
	ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน	37	3.13	0.87		
	เกษตรกร	159	3.64	0.59		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม มีค่า F เท่ากับ 8.260 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในอาชีพต่างๆ มีระดับใกล้เคียงกัน ดังนี้ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (Mean = 3.41) พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน (Mean = 2.98) ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ (Mean = 3.20) แม่บ้าน/พ่อบ้าน (Mean = 3.72) ผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน (Mean = 3.13) และเกษตรกร (Mean = 3.64)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 5.438 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 13.139 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า มีค่า F = 1.665 และค่า p-value = 0.143 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.26)	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.76)	ประกอบ ธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ (\bar{X} =3.05)	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} =3.20)	ผู้รับจ้าง ทั่วไป/ผู้ใช้ แรงงาน (\bar{X} =3.05)	เกษตรกร (\bar{X} =3.42)
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.26)		-0.50*	-0.21	-0.06	-0.21	0.16
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.76)			0.29	0.44	0.29	0.66*
ประกอบธุรกิจ/ เจ้าของกิจการ (\bar{X} =3.05)				0.15	0.00	0.37*
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} =3.20)					-0.15	0.22
ผู้รับจ้างทั่วไป/ ผู้ใช้แรงงาน (\bar{X} =3.05)						0.37*
เกษตรกร (\bar{X} =3.42)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ในด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.09)	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.44)	ประกอบ ธุรกิจ/ เจ้าของ กิจการ (\bar{X} =2.39)	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} =3.34)	ผู้รับจ้าง ทั่วไป/ ผู้ใช้ แรงงาน (\bar{X} =2.56)	เกษตรกร (\bar{X} =3.56)
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.09)		-0.65*	-0.70*	0.25	-0.53*	0.47*
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.44)			-0.05	1.00	0.12	1.12*
ประกอบธุรกิจ/ เจ้าของกิจการ (\bar{X} =2.39)				0.95	0.17	1.17*

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} = 3.09)	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} = 2.44)	ประกอบ ธุรกิจ/ เจ้าของ กิจการ (\bar{X} = 2.39)	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} = 3.34)	ผู้รับจ้าง ทั่วไป/ ผู้ใช้ แรงงาน (\bar{X} = 2.56)	เกษตรกร (\bar{X} = 3.56)
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} = 3.34)					-0.78	0.22
ผู้รับจ้างทั่วไป/ ผู้ใช้แรงงาน (\bar{X} = 2.56)						1.00*
เกษตรกร (\bar{X} = 3.56)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน ผู้ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายกลุ่มของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้
ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.41)	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.98)	ประกอบ ธุรกิจ/ เจ้าของ กิจการ (\bar{X} =3.20)	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} =3.72)	ผู้รับจ้าง ทั่วไป/ผู้ใช้ แรงงาน (\bar{X} =3.13)	เกษตรกร (\bar{X} =3.64)
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X} =3.41)		0.43	-0.21	0.31	-0.28	0.23*
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ห้างร้าน (\bar{X} =2.98)			0.22	0.74*	0.15	0.66*
ประกอบ ธุรกิจ/เจ้าของ กิจการ (\bar{X} =3.20)				0.52	-0.07	0.44*
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (\bar{X} = 3.72)					-0.59	-0.08
ผู้รับจ้างทั่วไป/ ผู้ใช้แรงงาน (\bar{X} =3.13)						0.51*
เกษตรกร (\bar{X} =3.64)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเกษตรกร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลูกหนี้ที่มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	$\leq 10,000$	185	3.94	0.58	3.151	0.009*
	10,001 – 20,000 บาท	72	3.71	0.96		
	20,001 – 30,000 บาท	35	3.98	0.93		
	30,001 – 40,000 บาท	5	3.90	0.89		
	40,001 – 50,000 บาท	4	5.00	0.00		
	> 50,000 บาท	4	4.31	0.80		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	$\leq 10,000$	185	3.43	0.60	7.558	0.000*
	10,001 – 20,000 บาท	72	2.83	0.87		
	20,001 – 30,000 บาท	35	3.09	0.99		
	30,001 – 40,000 บาท	5	3.10	0.86		
	40,001 – 50,000 บาท	4	3.95	1.26		
	> 50,000 บาท	4	3.23	1.30		

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
3.ปัจจัยภายในที่เกิดจากตัวบุคคล	$\leq 10,000$	185	3.63	0.76	23.435	0.000*
	10,001 – 20,000 บาท	72	2.50	1.16		
	20,001 – 30,000 บาท	35	2.40	1.24		
	30,001 – 40,000 บาท	5	2.07	0.79		
	40,001 – 50,000 บาท	4	1.95	1.79		
	> 50,000 บาท	4	2.09	1.95		
รวม	$\leq 10,000$	185	3.66	0.53	12.257	0.000*
	10,001 – 20,000 บาท	72	3.02	0.83		
	20,001 – 30,000 บาท	35	3.16	0.76		
	30,001 – 40,000 บาท	5	3.02	0.83		
	40,001 – 50,000 บาท	4	3.63	0.89		
	> 50,000 บาท	4	3.21	1.21		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม มีค่า F เท่ากับ 12.257 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างๆ มีระดับใกล้เคียงกัน ดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (Mean = 3.66) 10,001 – 20,000 บาท (Mean = 3.02) 20,001 – 30,000 บาท (Mean = 3.16) 30,001 – 40,000 บาท (Mean = 3.02) 40,001 – 50,000 บาท (Mean = 3.63) และ 50,000 บาทขึ้นไป (Mean = 3.21)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายนอกธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 3.151 และค่า p-value เท่ากับ 0.009 ปัจจัยภายในธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 7.558 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 23.435 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าลูกหนี้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ย

ต่อเดือนต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	≤10,000 บาท (\bar{X} =3.93)	10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =3.71)	20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =3.98)	30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =3.90)	40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =5.00)	>50,000 บาท (\bar{X} =4.31)
≤ 10,000 บาท (\bar{X} =3.93)		-0.22*	0.05	-0.03	1.07*	0.38
10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =3.71)			0.27	0.19	1.29*	0.60
20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =3.98)				-0.08	1.02*	0.33
30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =3.90)					1.10	0.41
40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =5.00)						-0.69
> 50,000 บาท (\bar{X} =4.31)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 40,001 – 50,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	≤10,000 บาท (\bar{X} =3.43)	10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =2.83)	20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =3.09)	30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =3.10)	40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =3.95)	>50,000 บาท (\bar{X} =3.23)
≤ 10,000 บาท (\bar{X} =3.43)		-0.60*	-0.34	-0.33	0.52	-0.20
10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =2.83)			0.26	0.27	1.12*	0.40
20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =3.09)				0.01	0.86*	0.14
30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =3.10)					0.85	0.13
40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =3.95)						-0.72
> 50,000 บาท (\bar{X} =3.23)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 40,001 – 50,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท และ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ย 20,001 – 30,000 บาท รายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	≤10,000 บาท (\bar{X} =3.63)	10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =2.50)	20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =2.40)	30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =2.07)	40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =1.95)	>50,000 บาท (\bar{X} =2.09)
≤ 10,000 บาท (\bar{X} =3.63)		-1.10	-1.23*	-1.56*	-1.68*	-1.54*
10,001 – 20,000 บาท (\bar{X} =2.50)			-0.10	-0.43	-0.55	-0.41
20,001 – 30,000 บาท (\bar{X} =2.40)				-0.33	-0.45	-0.31
30,001 – 40,000 บาท (\bar{X} =2.07)					-0.12	0.02
40,001 – 50,000 บาท (\bar{X} =1.95)						0.14
> 50,000 บาท (\bar{X} =2.09)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระดับรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ย 50,001 บาทขึ้นไป 40,001 – 50,000 บาท 30,001 – 40,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\leq 10,000$ บาท ($\bar{X}=3.66$)	10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X}=3.02$)	20,001 – 30,000 บาท ($\bar{X}=3.16$)	30,001 – 40,000 บาท ($\bar{X}=3.02$)	40,001 – 50,000 บาท ($\bar{X}=3.63$)	>50,000 บาท ($\bar{X}=3.21$)
$\leq 10,000$ ($\bar{X}=3.66$)		-0.64*	-0.50*	-0.64*	-0.03	-0.45
10,001 – 20,000 บาท ($\bar{X}=3.02$)			0.14	0.00	0.61	0.19
20,001 – 30,000 บาท ($\bar{X}=3.16$)				-0.14	0.47	0.05
30,001 – 40,000 บาท ($\bar{X}=3.02$)					0.61	0.19
40,001 – 50,000 บาท ($\bar{X}=3.63$)						-0.42
> 50,000 บาท ($\bar{X}=3.21$)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ย 30,001 – 40,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 10,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	$\leq 10,000$	216	3.82	0.71	2.586	0.026
	10,001 – 20,000 บาท	70	4.08	0.78		
	20,001 – 30,000 บาท	13	4.12	0.90		
	30,001 – 40,000 บาท	4	4.25	0.87		
	40,001 – 50,000 บาท	1	5.00	0.00		
	$> 50,000$ บาท	1	5.00	0.00		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	$\leq 10,000$	216	3.23	0.77	2.186	0.056
	10,001 – 20,000 บาท	70	3.21	0.79		
	20,001 – 30,000 บาท	13	3.42	0.95		
	30,001 – 40,000 บาท	4	3.23	0.52		
	40,001 – 50,000 บาท	1	5.00	0.00		
	$> 50,000$ บาท	1	5.00	0.00		
3.ปัจจัยภายในที่เกิดจากตัวบุคคล	$\leq 10,000$	216	3.09	1.06	2.982	0.012
	10,001 – 20,000 บาท	70	3.43	1.22		
	20,001 – 30,000 บาท	13	3.10	1.23		
	30,001 – 40,000 บาท	4	2.16	1.40		
	40,001 – 50,000 บาท	1	1.00	0.00		
	$> 50,000$ บาท	1	5.00	0.00		
รวม	$\leq 10,000$	216	3.38	0.67	1.928	0.090
	10,001 – 20,000 บาท	70	3.57	0.79		
	20,001 – 30,000 บาท	13	3.55	0.89		
	30,001 – 40,000 บาท	4	3.21	0.73		
	40,001 – 50,000 บาท	1	3.67	0.00		
	$> 50,000$ บาท	1	5.00	0.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เพื่อทดสอบว่า ระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐโดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 1.928 และ p-value เท่ากับ 0.090 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐโดยรวมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่าง ๆ มีค่า ดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (Mean = 3.38) 10,001 – 20,000 บาท (Mean = 3.57) 20,001 – 30,000 บาท (Mean = 3.55) 30,001 – 40,000 บาท (Mean = 3.21) 40,001 – 50,000 บาท (Mean = 3.67) และระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป (Mean = 5.00)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 2.586 และค่า p-value เท่ากับ 0.026 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 2.982 และค่า p-value เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 2.186 และค่า p-value เท่ากับ 0.056 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามจำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	2 คน	59	3.87	9.92	0.064	0.590
	3 คน	104	3.86	0.73		
	4 คน	54	3.90	0.69		
	> 5	88	4.00	0.68		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	2 คน	59	3.03	0.88	5.724	0.001*
	3 คน	104	3.46	0.80		
	4 คน	54	3.02	0.75		
	> 5	88	3.29	0.66		
3.ปัจจัยที่เกิดจากบุคคล	2 คน	59	2.86	1.14	8.553	0.000*
	3 คน	104	3.44	0.93		
	4 คน	54	2.64	1.16		
	> 5	88	3.33	1.17		
รวม	2 คน	59	3.26	0.80	5.814	0.001*
	3 คน	104	3.58	0.68		
	4 คน	54	3.19	0.67		
	> 5	88	3.54	0.71		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า เมื่อจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม มีค่า F เท่ากับ 5.814 และค่า p-value เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า จำนวนสมาชิกที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างในอาชีพต่างๆ มีระดับใกล้เคียงกัน ดังนี้ จำนวนสมาชิก 2 คน (Mean = 3.26) จำนวนสมาชิก 3 คน (Mean = 3.58) จำนวนสมาชิก 4 คน (Mean = 3.19) และจำนวนสมาชิก 5 คนขึ้นไป (Mean = 3.54)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร ที่มีค่า F เท่ากับ 5.724 และค่า p-value เท่ากับ 0.001 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 8.553 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า มีค่า F = 0.640 และค่า p-value = 0.590 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้ำชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	2 คน (\bar{X} =3.03)	3 คน (\bar{X} =3.46)	4 คน (\bar{X} =3.02)	> 5 คน (\bar{X} =3.29)
2 คน(\bar{X} =3.03)		0.43*	-0.01	0.26
3 คน(\bar{X} =3.46)			-0.44*	-0.17
4 คน(\bar{X} =3.02)				0.27*
> 5 คน(\bar{X} =3.29)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	2 คน (\bar{X} =2.86)	3 คน (\bar{X} =3.44)	4 คน (\bar{X} =2.64)	> 5 คน (\bar{X} =3.33)
2 คน(\bar{X} =2.86)		0.58*	-0.22	0.47*
3 คน(\bar{X} =3.44)			-0.80*	-0.11
4 คน(\bar{X} =2.64)				0.69*
> 5 คน(\bar{X} =3.33)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	2 คน (\bar{X} =3.26)	3 คน (\bar{X} =3.58)	4 คน (\bar{X} =3.19)	> 5 คน (\bar{X} =3.54)
2 คน(\bar{X} =3.26)		0.32*	-0.07	0.28
3 คน(\bar{X} =3.58)			-0.39*	-0.04
4 คน(\bar{X} =3.19)				0.35*
> 5 คน(\bar{X} =3.54)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และ 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลการกู้เงิน จำแนกตามประเภทสินเชื่อ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ประเภทสินเชื่อ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	สินเชื่อโครงการ	209	3.97	0.59	5.652	0.001*
	ธนาคารประชาชน					
	สินเชื่อห้องแถว	16	4.25	0.91		
	สินเชื่อพัฒนาองค์กร	74	3.72	0.98		
	ชุมชน (รายบุคคล)					
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	สินเชื่อโครงการ	209	3.40	0.64	9.670	0.000*
	ธนาคารประชาชน					
	สินเชื่อห้องแถว	16	3.12	0.99		
	สินเชื่อพัฒนาองค์กร	74	2.92	0.97		
	ชุมชน (รายบุคคล)					
3.ปัจจัยที่เกิดจากบุคคล	สินเชื่อโครงการ	209	3.52	0.87	30.763	0.000*
	ธนาคารประชาชน					
	สินเชื่อห้องแถว	16	2.30	1.44		
	สินเชื่อพัฒนาองค์กร	74	2.38	1.13		
	ชุมชน (รายบุคคล)					
	สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน	6	2.18	1.60		

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ประเภทสินเชื่อ	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
รวม	สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน	209	3.63	0.55	20.905	0.000*
	สินเชื่อห้องแถว	16	3.22	0.95		
	สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล)	74	3.01	0.80		
	สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน	6	2.59	1.02		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า เมื่อจำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อเงินอุดหนุนของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม มีค่า F เท่ากับ 20.905 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบที่ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ประเภทสินเชื่อที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อเงินอุดหนุนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่าง ในประเภทสินเชื่อต่างๆ มีดังนี้ สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (Mean = 3.63) สินเชื่อห้องแถว (Mean = 3.22) สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล) (Mean = 3.01) สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน (Mean = 2.59)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 3 ปัจจัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้ ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F = 5.652 และค่า p-value เท่ากับ 0.001 ปัจจัยภายในธนาคารที่มีค่า F เท่ากับ 9.670 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F = 30.763 และค่า p-value = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อเงินอุดหนุน ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ

ประเภทสินเชื่อ	สินเชื่อโครงการ ธนาคาร ประชาชน (\bar{X} =3.97)	สินเชื่อ ห้องแถว (\bar{X} =4.25)	สินเชื่อพัฒนา องค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =3.72)	สินเชื่อแก้ไข หนี้ภาค ประชาชน (\bar{X} =3.13)
สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (\bar{X} =3.97)		0.28	-0.25*	-0.84*
สินเชื่อห้องแถว (\bar{X} =4.25)			-0.53*	-1.12
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =3.72)				-0.59
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน (\bar{X} =3.13)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.32 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน และสินเชื่อห้องแถว มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน และสินเชื่อห้องแถว มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ

ประเภทสินเชื่อ	สินเชื่อโครงการ	สินเชื่อ	สินเชื่อพัฒนา	สินเชื่อแก้ไข
	ธนาคาร ประชาชน (\bar{X} =3.40)	ห้องแถว (\bar{X} =3.12)	องค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =2.92)	หนี้ภาค ประชาชน (\bar{X} =2.45)
สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (\bar{X} =3.40)		-0.28	-0.48	-0.95*
สินเชื่อห้องแถว (\bar{X} =3.12)			-0.2	-0.67
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =2.92)				-0.47
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน (\bar{X} =2.45)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่ากลุ่มที่ใช้บริการสินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามประเภทสินเชื่อ

ประเภทสินเชื่อ	สินเชื่อโครงการ	สินเชื่อ	สินเชื่อพัฒนา	สินเชื่อแก้ไข
	ธนาคาร ประชาชน (\bar{X} =3.52)	ห้องแถว (\bar{X} =2.30)	องค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =2.38)	หนี้ภาค ประชาชน (\bar{X} =2.18)
สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (\bar{X} =3.52)		-1.22*	-1.14	-1.34*
สินเชื่อห้องแถว (\bar{X} =2.30)			0.08	-0.12
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =2.38)				-0.20
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน (\bar{X} =2.18)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.34 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) และสินเชื่อห้องแถว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามประเภทสินเชื่อ

ประเภทสินเชื่อ	สินเชื่อโครงการ ธนาคาร ประชาชน (\bar{X} =3.63)	สินเชื่อห้อง แถว (\bar{X} =3.22)	สินเชื่อพัฒนา องค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =3.01)	สินเชื่อแก้ไข หนี้ภาค ประชาชน (\bar{X} =2.59)
สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน (\bar{X} =3.63)		-0.41*	-0.62*	-1.04*
สินเชื่อห้องแถว (\bar{X} =3.22)			-0.21	-0.63*
สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล) (\bar{X} =3.01)				-0.42
สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน (\bar{X} =2.59)				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามประเภทสินเชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน และสินเชื่อห้องแถว มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) และสินเชื่อห้องแถว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	วัตถุประสงค์การกู้เงิน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ	37	4.09	0.75	1.668	0.157
	เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ	24	4.06	0.80		
	เพื่อนำไปชำระหนี้สิน	229	3.86	0.71		
	เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค	14	3.80	1.14		
	อื่น ๆ เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1	5.00	0.00		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ	37	3.24	0.93	0.159	0.959
	เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ	24	3.18	0.87		
	เพื่อนำไปชำระหนี้สิน	229	3.25	0.72		
	เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค	14	3.31	1.28		
	อื่น ๆ เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1	3.70	0.00		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ	37	3.03	1.21	3.529	0.008
	เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ	24	2.38	1.02		
	เพื่อนำไปชำระหนี้สิน	229	3.36	1.10		
	เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค	14	3.18	1.17		
	อื่น ๆ เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1	2.91	0.00		

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิด หนี้ค้างชำระ	วัตถุประสงค์การกู้เงิน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
รวม	เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนใน กิจการ	37	3.46	0.79	0.768	0.547
	เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ ขยายกิจการ	24	3.21	0.66		
	เพื่อนำไปชำระหนี้สิน	229	3.46	0.69		
	เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค	14	3.43	1.01		
	อื่น ๆ เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	1	3.87	0.00		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามวัตถุประสงค์การกู้เงิน โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐโดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 0.768 และ p-value เท่ากับ 0.547 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐโดยรวมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตามวัตถุประสงค์การกู้เงินมีค่าใกล้เคียงกัน ดังนี้ เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ (Mean = 3.46) เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ (Mean = 3.21) เพื่อนำไปชำระหนี้สิน (Mean = 3.46) เพื่อนำไปอุปโภคบริโภค (Mean = 3.43) อื่น ๆ เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย (Mean = 3.87)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 3.529 และค่า p-value เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์การกู้เงินที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 1.668 และค่า p-value เท่ากับ 0.157 และปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 0.159 และค่า p-value เท่ากับ 0.959 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีวัตถุประสงค์การกู้เงินที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร และปัจจัยภายในธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามวงเงินกู้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	วงเงินกู้	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	≤100,000 บาท	225	3.89	0.70	1.286	0.275
	100,001 – 300,000 บาท	64	3.91	0.87		
	300,001 – 500,000 บาท	9	3.94	1.07		
	500,001 – 700,000 บาท	6	4.42	0.49		
	700,000 – 1,000,000 บาท	1	5.00	0.00		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	≤100,000 บาท	225	3.29	0.72	1.442	0.220
	100,001 – 300,000 บาท	64	3.10	0.95		
	300,001 – 500,000 บาท	9	3.24	1.06		
	500,001 – 700,000 บาท	6	3.35	0.90		
	700,000 – 1,000,000 บาท	1	2.00	0.00		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	≤100,000 บาท	225	3.34	1.04	6.578	0.000
	100,001 – 300,000 บาท	64	2.66	1.17		
	300,001 – 500,000 บาท	9	2.79	1.32		
	500,001 – 700,000 บาท	6	2.50	1.58		
	700,000 – 1,000,000 บาท	1	1.00	0.00		

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	วงเงินกู้	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
รวม	$\leq 100,000$ บาท	225	3.51	0.67	2.325	0.057
	100,001 – 300,000 บาท	64	3.22	0.75		
	300,001 – 500,000 บาท	9	3.33	1.05		
	500,001 – 700,000 บาท	6	3.42	0.97		
	700,000 – 1,000,000 บาท	1	2.67	0.00		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามวงเงินกู้ โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า วงเงินกู้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 2.325 และ p-value เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า วงเงินกู้ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตามวงเงินกู้ มีค่าดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (Mean = 3.51) 100,001 – 300,000 บาท (Mean = 3.22) 300,001 – 500,000 บาท (Mean = 3.33) 500,001 – 700,000 บาท (Mean = 3.42) และ 700,000 – 1,000,000 บาท (Mean = 2.67)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 6.578 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 1.286 และค่า p-value เท่ากับ 0.275 และปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 1.442 และค่า p-value เท่ากับ 0.220 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร และปัจจัยภายในธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระยะเวลาในการชำระคืน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	≤ 12 งวด	137	3.80	0.72	2.014	0.92
	13 – 48 งวด	20	3.78	0.84		
	49 – 60 งวด	90	4.02	0.79		
	61 – 84 งวด	23	3.93	0.68		
	85 – 120 งวด	35	4.10	0.70		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	≤ 12 งวด	137	3.17	0.75	2.757	0.028*
	13 – 48 งวด	20	3.07	0.94		
	49 – 60 งวด	90	3.37	0.76		
	61 – 84 งวด	23	3.01	0.68		
	85 – 120 งวด	35	3.51	0.89		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	≤ 12 งวด	137	3.08	0.96	9.031	0.000*
	13 – 48 งวด	20	2.43	1.43		
	49 – 60 งวด	90	3.62	1.12		
	61 – 84 งวด	23	2.48	1.11		
	85 – 120 งวด	35	3.11	1.10		
รวม	≤ 12 งวด	137	3.35	3.35	5.822	0.000*
	13 – 48 งวด	20	3.09	3.09		
	49 – 60 งวด	90	3.67	3.67		
	61 – 84 งวด	23	3.14	3.14		
	85 – 120 งวด	35	3.57	3.57		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า ระยะเวลาในการชำระคืนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐโดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 5.822 และ p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการชำระคืนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐโดยรวมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตามระยะเวลาในการชำระคืน มีค่าดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด (Mean = 3.35) 13 – 48 งวด (Mean = 3.09) 49 – 60 งวด (Mean = 3.67) 61 – 84 งวด (Mean = 3.14) และ 85 – 120 งวด (Mean = 3.57)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 2.757 และค่า p-value เท่ากับ 0.028 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 9.031 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืนที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 2.014 และค่า p-value เท่ากับ 0.092 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืนที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน

ระยะเวลาในการชำระคืน	≤ 12 งวด ($\bar{X}=3.17$)	13 – 48 งวด ($\bar{X}=3.07$)	49 – 60 งวด ($\bar{X}=3.37$)	61 – 84 งวด ($\bar{X}=3.01$)	85 – 120 งวด ($\bar{X}=3.51$)
≤ 12 งวด ($\bar{X}=3.17$)		-0.10	0.20*	-0.16	0.34*
13 – 48 งวด ($\bar{X}=3.07$)			0.30	-0.06	0.44*
49 – 60 งวด ($\bar{X}=3.37$)				-0.36*	0.14
61 – 84 งวด ($\bar{X}=3.01$)					0.50*
85 – 120 งวด ($\bar{X}=3.51$)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.39 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 – 120 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด 13 – 48 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน

ระยะเวลาในการชำระคืน	≤ 12 งวด (\bar{X} =3.08)	13 – 48 งวด (\bar{X} =2.43)	49 – 60 งวด (\bar{X} =3.62)	61 – 84 งวด (\bar{X} =2.48)	85 – 120 งวด (\bar{X} =3.11)
≤ 12 งวด (\bar{X} =3.08)		-0.65*	0.54*	-0.60*	0.03
13 – 48 งวด (\bar{X} =2.43)			1.19*	0.05	0.63*
49 – 60 งวด (\bar{X} =3.62)				-1.14*	-0.51*
61 – 84 งวด (\bar{X} =2.48)					0.63*
85 – 120 งวด (\bar{X} =3.11)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.40 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 – 120 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด และ 13 – 48 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 – 120 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 13 – 48 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 13 – 48 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน

ระยะเวลาในการชำระคืน	≤ 12 งวด ($\bar{X}=3.35$)	13 – 48 งวด ($\bar{X}=3.09$)	49 – 60 งวด ($\bar{X}=3.67$)	61 – 84 งวด ($\bar{X}=3.14$)	85 – 120 งวด ($\bar{X}=3.57$)
≤ 12 งวด ($\bar{X}=3.35$)		-0.26	0.32*	-0.21	0.22
13 – 48 งวด ($\bar{X}=3.09$)			0.58*	0.05	0.48*
49 – 60 งวด ($\bar{X}=3.67$)				-0.53*	-0.10
61 – 84 งวด ($\bar{X}=3.14$)					0.43*
85 – 120 งวด ($\bar{X}=3.57$)					

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.41 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการชำระคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 – 120 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด และ 13 – 48 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 – 84 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 13 – 48 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	≤ 10,000 บาท	241	3.89	0.71	1.155	0.327
	10,000 – 30,000 บาท	41	4.02	0.81		
	30,001 – 50,000 บาท	22	3.82	0.97		
	>100,001	1	5.00	0.00		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	≤ 10,000 บาท	241	3.28	0.74	2.660	0.48
	10,000 – 30,000 บาท	41	3.07	0.91		
	30,001 – 50,000 บาท	22	3.14	0.99		
	>100,001	1	5.00	0.00		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	≤ 10,000 บาท	241	3.26	1.08	4.839	0.003
	10,000 – 30,000 บาท	41	2.76	1.12		
	30,001 – 50,000 บาท	22	2.66	1.37		
	>100,001	1	5.00	0.00		
รวม	≤ 10,000 บาท	241	3.48	0.68	3.327	0.20
	10,000 – 30,000 บาท	41	3.28	0.77		
	30,001 – 50,000 บาท	22	3.21	0.87		
	>100,001	1	5.00	0.00		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า ภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 3.327 และ p-value เท่ากับ 0.020 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวม ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตามภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือน มีค่าดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท (Mean = 3.48) 10,001 – 30,000 บาท (Mean = 3.28) 30,001 - 50,000 บาท (Mean = 3.21) และ 100,001 บาทขึ้นไป (Mean = 5.00)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 2.660 และค่า p - value เท่ากับ 0.048 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 4.839 และค่า p-value เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 1.155 และค่า p-value เท่ากับ 0.327 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.243 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคาร
ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามภาระหนี้รวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ภาระหนี้รวม	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1.ปัจจัยภายนอกธนาคาร	$\leq 100,000$ บาท	227	3.88	0.70	3.658	0.003*
	100,001 – 300,000 บาท	31	4.05	0.87		
	300,001 – 500,000 บาท	32	3.66	0.83		
	500,001 – 700,000 บาท	9	4.53	0.69		
	700,001 – 1,000,000 บาท	3	3.92	1.01		
	>1,000,00 บาท	3	5.00	0.00		
2.ปัจจัยภายในธนาคาร	$\leq 100,000$ บาท	227	3.29	0.73	4.311	0.001*
	100,001 – 300,000 บาท	31	3.25	0.91		
	300,001 – 500,000 บาท	32	2.74	0.68		
	500,001 – 700,000 บาท	9	3.87	1.09		
	700,001 – 1,000,000 บาท	3	3.70	1.15		
	>1,000,00 บาท	3	3.33	1.53		
3.ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	$\leq 100,000$ บาท	227	3.28	1.06	5.559	0.000*
	100,001 – 300,000 บาท	31	3.12	1.00		
	300,001 – 500,000 บาท	32	2.23	0.90		
	500,001 – 700,000 บาท	9	3.36	1.77		
	700,001 – 1,000,000 บาท	3	2.63	2.10		
	>1,000,00 บาท	3	2.17	2.17		
รวม	$\leq 100,000$ บาท	227	3.48	0.67	5.729	0.000*
	100,001 – 300,000 บาท	31	3.47	0.78		
	300,001 – 500,000 บาท	32	2.87	0.55		
	500,001 – 700,000 บาท	9	3.92	1.09		
	700,001 – 1,000,000 บาท	3	3.42	0.75		
	>1,000,00 บาท	3	3.94	1.18		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามภาระหนี้สินรวม โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า ภาระหนี้สินรวมที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 5.729 และ p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า ภาระหนี้สินรวมที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตามภาระหนี้สินรวม มีค่าดังนี้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (Mean = 3.48) 100,000 – 300,000 บาท (Mean = 3.47) 300,001 – 500,000 บาท (Mean = 2.87) 500,001 – 700,000 บาท (Mean = 3.92) 700,001 – 1,000,000 บาท (Mean = 3.42) และ 1,000,000 บาทขึ้นไป (Mean = 3.94)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 3.658 และค่า p-value เท่ากับ 0.076 ปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 4.311 และค่า p-value เท่ากับ 0.001 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 5.559 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวมที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ในด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามภาระหนี้สินรวม

	100,001	300,001	500,001	700,001		
	≤ 100,000	-	-	-	> 1,000,000	
ภาระหนี้สินรวม	บาท	300,000	500,000	700,000	1,000,000	บาท
	(\bar{X} =3.88)	บาท	บาท	บาท	บาท	(\bar{X} =5.00)
		(\bar{X} =4.05)	(\bar{X} =3.66)	(\bar{X} =4.53)	(\bar{X} =3.92)	
≤ 100,000 บาท		0.17	-0.22	0.65*	0.04	1.12*
(\bar{X} =3.88)						
100,001 –						
300,000 บาท			-0.39*	0.45	-0.13	0.95*
(\bar{X} =4.05)						
300,001 –						
500,000 บาท				0.87*	0.26	1.34*
(\bar{X} =3.66)						
500,001 –						
700,000 บาท					-0.38	0.47
(\bar{X} =4.53)						
700,001 –						
1,000,000 บาท						1.08
(\bar{X} =3.92)						
>1,000,00 บาท						
(\bar{X} =5.00)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.44 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จำแนกตามภาระหนี้สินรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 1,000,000 บาทขึ้นไป มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 บาท 100,001 – 300,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 500,001 – 700,00 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 100,001 – 300,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.45 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามภาระหนี้สินรวม

ภาระหนี้สินรวม	$\leq 100,000$ บาท ($\bar{X}=3.29$)	100,001 – 300,000 บาท ($\bar{X}=3.25$)	300,001 – 500,000 บาท ($\bar{X}=2.74$)	500,001 – 700,000 บาท ($\bar{X}=3.87$)	700,001 – 1,000,000 บาท ($\bar{X}=3.70$)	$>1,000,000$ บาท ($\bar{X}=3.33$)
$\leq 100,000$ บาท ($\bar{X}=3.29$)		-0.04	-0.55*	0.58*	0.41	0.04
100,001 – 300,000 บาท ($\bar{X}=3.25$)			-0.51*	0.62*	0.45	0.08
300,001 – 500,000 บาท ($\bar{X}=2.74$)				1.13*	0.96*	0.59
500,001 – 700,000 บาท ($\bar{X}=3.87$)					-0.17	-0.54
700,001 – 1,000,000 บาท ($\bar{X}=3.70$)						-0.37
$>1,000,000$ บาท ($\bar{X}=3.33$)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.45 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จำแนกตามภาระหนี้สินรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 700,001 - 1,000,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 - 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 500,001 - 700,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 - 500,000 บาท 100,001 - 300,000 บาท และ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 100,001 - 300,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 - 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามภาระหนี้สินรวม

ภาระหนี้สินรวม	$\leq 100,000$ บาท ($\bar{X} = 3.28$)	100,001 – 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.12$)	300,001 – 500,000 บาท ($\bar{X} = 2.23$)	500,001 – 700,000 บาท ($\bar{X} = 3.36$)	700,001 – 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 2.64$)	$> 1,000,000$ บาท ($\bar{X} = 3.48$)
$\leq 100,000$ บาท ($\bar{X} = 3.28$)		-0.16	-1.05*	0.08	-0.64	0.20
100,001 – 300,000 บาท ($\bar{X} = 3.12$)			-0.89*	0.24	-0.48	0.36
300,001 – 500,000 บาท ($\bar{X} = 2.23$)				1.13*	0.41	1.25
500,001 – 700,000 บาท ($\bar{X} = 3.36$)					-0.72	0.12
700,001 – 1,000,000 บาท ($\bar{X} = 2.64$)						0.84
$> 1,000,000$ บาท ($\bar{X} = 3.38$)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.46 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จำแนกตามภาระหนี้สินรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 500,001 - 700,001 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 - 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 100,001 - 300,000 บาท และ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 - 500,00 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.47 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม จำแนกตามภาระหนี้สินรวม

	≤100,000 บาท (\bar{X} =3.38)	100,001 – 300,000 บาท (\bar{X} =3.47)	300,001 – 500,000 บาท (\bar{X} =2.87)	500,001 – 700,000 บาท (\bar{X} =3.92)	700,001 – 1,000,000 บาท (\bar{X} =3.42)	>1,000,000 บาท (\bar{X} =3.94)
≤ 100,000 บาท (\bar{X} =3.38)		0.09	-0.51*	0.54	0.04	0.56
100,001 – 300,000 บาท (\bar{X} =3.47)			-0.6*	0.45	-0.05	0.47
300,001 – 500,000 บาท (\bar{X} =2.87)				1.05*	0.55	1.07*
500,001 – 700,000 บาท (\bar{X} =3.92)					-0.50	0.02
700,001 – 1,000,000 บาท (\bar{X} =3.42)						0.52
>1,000,00 บาท (\bar{X} =3.94)						

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.47 เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ โดยรวม จำแนกตามภาระหนี้สินรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 1,000,000 บาทขึ้นไป มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินรวม 500,001 – 700,00 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 100,001 – 300,000 บาท และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวม 300,001 – 500,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคาร ออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามหลักประกันการค้ำเงินกู้

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	หลักประกันการค้ำเงินกู้	n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
1. ปัจจัยภายนอกธนาคาร	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	24	4.17	0.84	3.170	0.076
	บุคคลค้ำประกัน	281	3.88	0.74		
2. ปัจจัยภายในธนาคาร	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	24	3.33	0.93	0.249	0.618
	บุคคลค้ำประกัน	281	3.24	0.78		
3. ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	24	2.75	1.41	3.382	0.067
	บุคคลค้ำประกัน	281	3.19	1.10		
รวม	ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง	24	3.41	0.87	0.026	0.873
	บุคคลค้ำประกัน	281	3.44	0.70		

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.48 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ กับข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน จำแนกตามหลักประกันการค้ำเงินกู้ โดยใช้วิธี ANOVA เพื่อทดสอบว่า ภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวมแตกต่างกันหรือไม่ โดยพบว่า ค่า F เท่ากับ 0.026 และ p-value เท่ากับ 0.873 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญในการทดสอบ α เท่ากับ 0.05 แสดงว่า หลักประกันการค้ำเงินกู้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวม ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตามหลักประกันการค้ำเงินกู้ มีค่าดังนี้ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง (Mean = 3.41) และบุคคลค้ำประกัน (Mean = 3.44)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 3.170 และค่า p - value เท่ากับ 0.076 ปัจจัยภายในธนาคาร มีค่า F เท่ากับ 0.2249 และค่า p-value เท่ากับ 0.618 และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล มีค่า F เท่ากับ 3.382 และค่า p-value เท่ากับ 0.067 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ลูกหนี้ที่มีหลักประกันการค้ำเงินกู้ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล ไม่แตกต่างกัน

4.5 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของลูกหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของลูกหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดลูกหนี้สามารถตอบได้อย่างอิสระ พบว่า

1. เศรษฐกิจตกต่ำ (จำนวน 18 คน)
2. ภาวะรายจ่ายตกต่ำ ซึ่งเป็นอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว (จำนวน 24 คน)
3. ภาระหนี้สินเพิ่มเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าใช้จ่ายการเรียนของบุตร (จำนวน 1 คน)
4. เอกสารที่ใช้ในการประกอบการกู้ยืม มีความยุ่งยาก ทำให้เกิดความสับสน (จำนวน 1 คน)
5. สาขาที่ให้บริการไม่ได้ให้ความสะดวกในการประนอมหนี้ และไม่แนะนำขั้นตอนการดำเนินเรื่อง (จำนวน 1 คน)
6. การอนุมัติวงเงินมีความล่าช้า และทำได้ยาก (จำนวน 1 คน)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลลูกหนี้ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามข้อตกลงในสัญญาเงินกู้ และมีประวัติผิดนัดชำระหนี้ต้นเงินกู้ตั้งแต่ 1 งวดขึ้นไป จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One –Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธี LSD จากการศึกษาสามารถจำแนกผลการศึกษาศึกษาสามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน

สาขาจะนะ

จากผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 305 ราย แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ 40.70 และเพศหญิงร้อยละ 59.30 โดยมีช่วงอายุตั้งแต่ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.30 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.70 ระดับการศึกษาสูงสุด คือ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา ร้อยละ 53.10 โดยมากประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 52.10 ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.70 มีระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 70.80 และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ

ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ลูกหนี้ที่ใช้บริการ ส่วนใหญ่ใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน คิดเป็นร้อยละ 68.50 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปชำระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 75.10 รองลงมาเพื่อนำไปใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ คิดเป็นร้อยละ 12.10 วงเงินที่ได้รับการอนุมัติจากธนาคาร ส่วนใหญ่ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.80 รองลงมา 100,001 บาท – 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.00 ระยะเวลาในการชำระคืน ส่วนใหญ่ใช้เวลาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด คิดเป็นร้อยละ 44.90 โดยส่วนใหญ่มีภาระผ่อนชำระหนี้สินรวมต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 79.00 รองลงมาอยู่ระหว่าง 10,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.40 ภาระหนี้สินรวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 74.40

รองลงมา 300,001 บาท – 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.50 หลักประกันที่ใช้ในการค้าประกัน ส่วนใหญ่ใช้บุคคลในการค้าประกัน คิดเป็นร้อยละ 92.10 รองลงมาเป็นที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง คิดเป็นร้อยละ 7.90

5.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระของธนาคาร ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ในระดับปานกลาง โดยผลการศึกษารายด้านมี ดังนี้

5.1.3.1 ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ภาวะเศรษฐกิจซบเซา มีระดับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การบริหารงานไม่มีความต่อเนื่อง และผลกระทบจากสภาพอากาศ เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ เป็นต้น

5.1.3.2 ด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ระยะเวลาในการผ่อนชำระไม่เหมาะสม รองลงมา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มสูงขึ้น และเงินงวดผ่อนชำระสูงเกินไป ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสุดท้าย ได้แก่ สถานที่ให้บริการคับแคบ ไม่สะดวกในการเดินทาง มาติดต่อ

5.1.3.3 ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.15 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ รายจ่ายมากกว่ารายได้ รองลงมา ได้แก่ รายได้จากการประกอบอาชีพลดลง และลูกหนี้นำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคาร ไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ ขาดความเข้าใจในการชำระหนี้

5.1.4 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

5.1.4.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล รายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีเพศ อายุ และระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีสถานภาพ แตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า สถานภาพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีสถานภาพ โสด สมรส และหม้าย และลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีสถานภาพ โสด ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้ที่มีสถานภาพ โสด สมรส และหม้าย และลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรส และหย่าร้าง มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีสถานภาพ โสด สำหรับด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า สถานภาพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และลูกหนี้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า

ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สิ้นเชื่อณโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า อาชีพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สิ้นเชื่อณโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพเกษตรกร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน และลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพเกษตรกร มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน และลูกหนี้ที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ห้างร้าน ประกอบธุรกิจ/เจ้าของกิจการ และผู้รับจ้างทั่วไป/ผู้ใช้แรงงาน สำหรับด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า อาชีพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สิ้นเชื่อณโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สิ้นเชื่อณโยบายรัฐ ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาท – 50,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 บาท – 20,000 บาท 20,001 บาท - 30,000 บาท และ 30,001 บาท – 40,000 บาท และลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

10,001 บาท – 20,000 บาท ด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาท – 50,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาท – 20,000 บาท และ 20,001 บาท – 30,000 บาท และลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาท – 20,000 บาท และ 20,001 บาท – 30,000 บาท และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 บาท – 20,000 บาท 20,001 บาท – 30,000 บาท 30,001 บาท – 40,000 บาท 40,001 บาท – 50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาท

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน และ 4 คน ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2 คน สำหรับด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อ นโยบายรัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.1.4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล รายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีวัตถุประสงค์การกู้เงิน วงเงินกู้ ภาระหนี้ผ่อนชำระเฉลี่ยต่อเดือน และหลักประกันการค้ำเงินกู้ แตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่ใช้บริการประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ประเภทสินเชื่อแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ลูกหนี้สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน และสินเชื่อห้องแถว มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) ด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่าลูกหนี้สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล) และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้สินเชื่อห้องแถว สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน และสินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน(รายบุคคล)

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีระยะเวลาในการชำระคืนแตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ระยะเวลาในการชำระคืน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่าลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 งวด - 120 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 งวด- 84 งวด 13 งวด - 48 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 งวด - 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 งวด- 84 งวด และลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 งวด -60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด ด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน

85 งวด – 120 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 งวด- 84 งวด 13 งวด – 48 งวด ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 งวด – 60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 85 งวด – 120 งวด ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 งวด – 60 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 61 งวด – 84 งวด ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 49 งวด -60 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 13 งวด – 48 งวด และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 และลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาในการชำระคืน 13 งวด -48 งวด สำหรับด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ระยะเวลาในการชำระคืนแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สันเขื่อน โยบায়รัฐ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ลูกหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อน โยบায়รัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ที่มีภาระหนี้รวมแตกต่างกัน พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ภาระหนี้รวมแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สันเขื่อน โยบায়รัฐ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร ด้านปัจจัยภายในธนาคาร และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมมากกว่า 1,000,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท 100,001 บาท – 300,000 บาท และ 300,001 บาท – 500,000 บาท ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 500,001 บาท – 700,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท และ 300,001 บาท – 500,000 บาท และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 100,001 บาท – 300,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 300,001 บาท – 500,000 บาท ด้านปัจจัยภายในธนาคาร พบว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 700,001 บาท – 1,000,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 300,001 บาท – 500,000 บาท ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 500,001 – 700,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท 100,001 บาท – 300,000 บาท และ 300,001 บาท – 500,000 บาท และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมต่ำกว่า 100,000 บาท และ 100,001 บาท – 300,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 300,001 บาท – 500,000 บาท และด้านปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล พบว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 500,001 บาท – 700,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่าลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 300,001 บาท – 500,000 บาท และลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวมต่ำกว่าหรือเท่ากับ

100,000 บาท และ 100,001 บาท – 300,000 บาท มีปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ มากกว่า
ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้รวม 300,001 บาท – 500,000 บาท

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน
สาขาจะนะ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐ
ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม พบว่า สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระดับ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกัน มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระที่
แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงไกร จิรกุลพรชัย(2552) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ
ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัยในแต่ละระดับ LTV กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่ง
หนึ่ง ซึ่ง LTV คือ อัตราส่วนวงเงินกู้สินเชื่อเพื่อซื้อบ้านเทียบกับมูลค่าหลักประกัน โดยงานวิจัย
พบว่า สถานภาพแยกกันอยู่ ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 คนขึ้นไป มีแนวโน้มการเกิดหนี้ค้าง
ชำระสูงกว่าสถานภาพอื่น ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งอาจเกิดจากการที่จำนวนสมาชิกที่หารายได้ใน
ครอบครัวลดลง ในขณะที่รายจ่ายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะรายจ่ายที่เกี่ยวกับค่าเล่าเรียนบุตร
ค่าอุปโภคบริโภคต่างๆ ซึ่งเป็นรายจ่ายที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ รวมถึงระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า
มัธยมศึกษา ทำให้มีโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพได้น้อยกว่าระดับการศึกษาอื่น ๆ
จึงจำเป็นต้องประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่สืบต่อจากครอบครัว และด้วยพื้นที่อำเภอจะนะ จัง
หวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเพาะปลูกยางพารา จึงทำให้อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของ
คนในพื้นที่ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีความไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ความผันผวนของเศรษฐกิจที่มี
การเปลี่ยนแปลง และส่งผลกระทบต่อราคายางตกต่ำ ทำให้อยู่ได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย นำไปสู่การกู้ยืม
เงินนอกระบบทำให้ภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น

5.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อ
นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงินของลูกค้าหนี้ที่ใช้บริการสินเชื่อ
นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวม พบว่า ประเภทของสินเชื่อ ระยะเวลาในการ
ชำระคืน และภาระหนี้สินรวม มีความแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสินเชื่อนโยบายรัฐบางประเภทงด
การให้บริการ ในขณะที่สินเชื่อประเภทอื่น ๆ ยังคงให้บริการอยู่ จึงทำให้จำนวนลูกค้าหนี้ที่ใช้บริการ

และหนี้ค้าง ไม่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ระยะเวลาในการชำระคืนสินเชื่อ ที่มีระยะเวลาสั้นเกินไปทำให้เงินงวดผ่อนชำระสูงเกินความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าที่ใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติกร กนทวงศ์ (2552) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี พบว่า ระยะเวลาทำสัญญา มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ โดยรวมจำแนกตามลักษณะข้อมูลการกู้เงินประเภทมีกำหนดระยะเวลาชำระคืน รวมถึงภาระหนี้สินรวม ที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรินทร์ ลอยลิป (2554) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นหนี้ค้างชำระของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคลองหอยโข่ง อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา พบว่า ภาระหนี้สินรวมมาก แสดงให้เห็นว่าภาระค่าใช้จ่ายในการผ่อนชำระหนี้ของลูกค้าเหมือนกัน ทำให้มีโอกาสเกิดปัญหาหนี้ค้างชำระมากกว่า ลูกหนี้ที่มีภาระหนี้สินรวมน้อย

5.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน

สาขาจะนะ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยภายนอกธนาคาร เป็นปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล และปัจจัยภายในธนาคาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาหนี้ค้างชำระ ของ ชนินทร์ พิทยาวิวิธ (2550) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้ที่มีปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุ ปัจจัยภายนอก ปัจจัยที่เกิดจากตัวลูกหนี้ และปัจจัยจากสถาบันการเงิน สามารถแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

5.2.3.1 ด้านปัจจัยภายนอกธนาคาร จากผลการศึกษา พบว่า ภาวะเศรษฐกิจซบเซาทำให้รายได้ลดลง รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลให้การบริหารงานไม่มีความต่อเนื่อง ผลกระทบจากสภาพอากาศ เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรุงรัตน์ ตรีการศิรินนท์ (2540) ที่ทำการศึกษานโยบายที่ก่อให้เกิดปัญหาการค้างชำระหนี้ของ ธนาคารพาณิชย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจซบเซา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตออกสู่ตลาด การเกิดภัยธรรมชาติ มีผลทำให้เกิดหนี้มาก

5.2.3.2 ด้านปัจจัยภายในธนาคาร จากผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาในการอนุมัติไม่เหมาะสม มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างในระดับมา รองลงมา คือ อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มสูงขึ้น และเงินงวดผ่อนชำระสูงเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติกร กนทวงศ์ (2552) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี พบว่า อัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินไป และระยะเวลาในการผ่อนชำระสั้นเกินไป

เกิดจากต้นทุนของธนาคารที่ใช้ในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความเสี่ยงของแต่ละสินเชื่อ รวมไปถึงระยะเวลาในการอนุมัติ ต้องยึดตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข การให้สินเชื่อของธนาคาร

5.2.3.3 ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล จากการศึกษาพบว่า ลูกหนี้มีรายจ่ายมากกว่ารายได้ รายได้จากการประกอบอาชีพลดลง อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ลูกหนี้นำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคารไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตะวัน ทิพย์พรหมมา (2547) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระบัตรเครดิต ของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนมากกว่ารายได้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระบัตรเครดิตมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวัลย์ นิราช (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยของการค้างชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้านาคารรัฐในจังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้กู้ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระหนี้มากที่สุด คือ รายได้หลักและรายได้รองลดลง จึงส่งผลให้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลา ต้องแก้ปัญหาโดยการกู้เงินทั้งใน และนอกระบบ เพื่อใช้หมุนเวียนในครอบครัว ทำให้เกิดการระดมชำระหนี้หลายทาง จนเกิดปัญหาการชำระหนี้คือธนาคาร เนื่องจากนำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคารไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน โดยงานวิจัยนี้ ไม่สามารถระบุได้ว่า เพราะเหตุใดลูกหนี้จึงเลือกนำเงินไปชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยต่อเนื่องในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ ได้แก่ ปัจจัยภายนอกธนาคาร ปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล กับการค้างชำระหนี้สินเชื่อนโยบายรัฐ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อ ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ และลูกค้า เพื่อใช้ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขหนี้ค้างชำระที่มีอยู่ระบบ และจัดเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยในการพัฒนาขั้นตอนปล่อยสินเชื่อ ขั้นตอนการติดตามหนี้ ดังนี้

5.3.1 สินเชื่อนโยบายรัฐ เป็นสินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายเงินทุนให้แก่ประชาชนฐานราก ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่การสนับสนุนเงินทุนเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ แต่กับเป็นการสร้างปัญหาหนี้ค้างชำระให้กับสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น ดังนั้นควรจะมีการส่งเสริมความรู้ในการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ พร้อมทั้งสร้างวินัยทางการเงินที่ถูกต้องให้กับลูกหนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน

5.3.2 การอนุมัติสินเชื่อของธนาคาร ควรใช้ความระมัดระวังในการอนุมัติ พร้อมทั้งมีขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกู้ และการพิจารณาถึงวงเงินอนุมัติที่เหมาะสม กับรายได้และความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้ำ

5.3.3 ธนาคารควรมีการจัดฝึกอบรมพนักงานให้มีความชำนาญด้านการวิเคราะห์ พร้อมทั้งเทคนิคในการติดตามหนี้ ทักษะการเจรจากับลูกหนี้

5.3.4 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภค การก่อหนี้ และการสร้างรายได้เพิ่ม ลูกหนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบอาชีพเกษตรสวนยาง ซึ่งจะมีข้อจำกัดที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ราคาซื้อขายน้ำยาง และสภาพอากาศ ดังนั้น การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภค และการก่อหนี้ให้เหมาะสมกับความสามารถในการหารายได้ พร้อมทั้งการหารายได้เสริมอื่นๆ แทนการยึดอาชีพเกษตรสวนยางเพียงอย่างเดียว

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกถึงพฤติกรรมของลูกหนี้ และสาเหตุที่ลูกหนี้ค้างชำระ เพื่อสามารถนำผลวิจัยที่ได้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับลูกค้า

5.4.2 ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของลูกหนี้ที่ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐ ของพื้นที่อำเภอใกล้เคียง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงความแตกต่างด้านการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระของสาขาอื่น เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลูกค้าต่อไป

5.4.3 สำหรับการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาปัจจัยหลักเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ เพียง 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยภายในธนาคาร และปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล เนื่องจากปัจจัยภายนอกธนาคาร เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เมื่อทำการศึกษาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุการเกิดหนี้ค้างชำระ ที่เกิดจากปัจจัยภายนอกธนาคาร ธนาคารไม่สามารถควบคุม หรือนำเสนอแนวทางการแก้ไขได้

5.4.4 ควรมีการศึกษานโยบายของรัฐบาล เช่น โครงการการพักหนี้ การปรับลดดอกเบี้ยเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อย รวมถึงโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ว่ามีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้ หรือมีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อนโยบายรัฐอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรมประชาสัมพันธ์. (2558). สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์. เรียกใช้เมื่อ 14 กันยายน 2558 , จาก http://thainews.prd.go.th/website_th/news/news_detail/TNPOL5809140010024/3/8850
- กฤษฎา สังขมณี. (2550). การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกรียงไกร จิรกุลพรชัย. (2552). ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อที่อยู่อาศัยในแต่ละระดับ LTV : กรณีศึกษา ธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง.
- คณะรัฐมนตรี. (2554). ผลการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วน. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2558, จาก http://www.nesdb.go.th/gov_policy
- จรรยารัตน์ ตระการศิรินนท์. (2540). ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการชำระหนี้ค้างของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนินทร์ พิทยาวิวิธ. (2534). ธนาคารใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- ชนินทร์ พิทยาวิวิธ. (2550). การบริหารสินเชื่อสถาบันการเงินครบวงจร. กรุงเทพฯ: อักษรโสภณ.
- ชุลีกร กนธวงศ์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระสินเชื่อ นโยบายรัฐของธนาคารออมสิน เขตเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์บริการธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ไชยาหาญ พัฒนากิจ. (2554). การศึกษาความพึงพอใจต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกใช้บริการสินเชื่อเคหะของลูกค้า. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤศจิกายน 2558 , จาก <http://grad.bsru.ac.th/files/ms15402.pdf>
- ดารณี พุททวิบูลย์. (2543). การจัดการสินเชื่อ. กรุงเทพฯ: บริษัท ประชาชน จำกัด.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2556). กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ตะวัน ทิพย์พรหมมา. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้ำชำระบัตรเครดิต ของธนาคารพาณิชย์ แห่งหนึ่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธนาคารกรุงเทพ. (2556). *รายงานประจำปี 2556*. กรุงเทพฯ: ธนาคารกรุงเทพ.

ธนาคารกรุงเทพ. (2558). *กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ*. เรียกใช้เมื่อ 14 ตุลาคม 2558 , จาก ธนาคาร กรุงเทพ:
<http://www.bangkokbank.com/BangkokBankThai/PersonalBanking/BuildYourWealth/MutualFunds/RMF/Pages/default.aspx>

ธนาคารกรุงไทย. (2558). *KTB Economic Outlook*. เรียกใช้เมื่อ 11 พฤศจิกายน 2558 , จาก http://www.ktb.co.th/ktb/Download/economyresources/EconomyResourcesDownload_346forecast_05_2015_1.pdf

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2546). *สายกำกับสถาบันการเงิน*. เรียกใช้เมื่อ 11 พฤศจิกายน 2558 , จาก https://www.bot.or.th/thai/financialinstitutions/prureg_hb/riskmgmt_manual/download/riskmgmt_manual.pdf

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2551). *หลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกันเงินสำรองของสถาบันการเงิน*. เรียกใช้เมื่อ 14 พฤศจิกายน 2558 , จาก https://www.bot.or.th/app/FIPCS/Thai/PFIPCS_showrelated.aspx?DocID=25510321-01

ธนาคารออมสิน. (2554). *ธนาคารออมสิน*. เรียกใช้เมื่อ 14 ตุลาคม 2558 , จาก <http://www.gsb.or.th/about/annualreport/pdf/other/56-57.pdf>.

ธนาคารออมสิน. (2557). *รายงานประจำปี 2557*. กรุงเทพฯ: ธนาคารออมสิน. เรียกใช้เมื่อ 26 ตุลาคม 2558

นนุช กะดีแดง. (2541). *หนี้ค้ำชำระของสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ใน จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บลจ.บัวหลวง. (2558). *บลจ.บัวหลวง*. เรียกใช้เมื่อ 11 ตุลาคม 2558, จาก กองทุนบัวหลวง คำว่า 2 รางวัลกองทุนยอดเยี่ยมแห่งปี 2558 : <http://www.bbblam.co.th/web2/newsDetail.php>

พยนต์ เป้าเที่ยง. (2550). พฤติกรรมการชำระหนี้ของสมาชิกโครงการธนาคารประชาชนธนาคารออมสินในจังหวัดหนองบัวลำภู. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิชญ์ นิตย์เสมอ . (2539). หลักการบริหารสินเชื่อของสถาบันการเงิน. ธ.ก.ส.

มหาวิทยาลัยมหิดล. (2554). สำนักงานประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์.

เรียกใช้เมื่อ 16 พฤษภาคม 2558 , จาก

http://www.eg.mahidol.ac.th/qa/index.php?option=com_content&view=article&id=82&Itemid=113

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2540). การบริหารสินเชื่อ. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

วิกรานต์ พิษพันธ์ไพศาล. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระเงินกู้เข้าซื้อรถยนต์ของบริษัทเงินทุนแห่งหนึ่งในอำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริน ศรีอ่อน. (2554). ปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารามอินทรา กม.10 กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรีวัลย์ นิราช. (2551). ปัจจัยของการค้างชำระหนี้เงินกู้ของลูกค้าธนาคารของรัฐในจังหวัดลำพูน. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). *NESDB ECONOMIC REPORT*. เรียกใช้เมื่อ 16 พฤศจิกายน 2558 , จาก
http://www.nesdb.go.th/Portals/0/eco_datas/economic/eco_state/3_58/PressThaiQ3-2015.pdf

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2550). คู่มือการบริหารความเสี่ยง. หน่วยตรวจสอบภายในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2557). สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤศจิกายน 2558 จาก

<http://www.sme.go.th/th/index.php/data-alert/alert/report-smes-year/report-minor>

สุรินทร์ ลอยลิป. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นหนี้ค้างชำระของลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร : กรณีศึกษาธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคลองหอยโข่ง อ.คลองหอยโข่ง จ.สงขลา. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อนันต์ บุญมหาชนกร. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระสำหรับสินเชื่อกรุงเทพธนวิญ. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุษา วิชาธิคุณ. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าธนาคารออมสิน สาขา สทิงพระ จังหวัดสงขลา. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ฮาซานะ สามะ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้รายย่อยธนาคาร ออมสิน สาขาสาบบุรี จังหวัดปัตตานี. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ภาคผนวก



เลขที่แบบสอบถาม

--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการเรียน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ และนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในลักษณะของภาพรวม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณากรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการกู้เงิน

ส่วนที่ 3: ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ

ส่วนที่ 4: ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

จึงขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณอย่างสูง

นางสาววรรณิ์ สมด้ว

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

(1) 20 – 30 ปี

(2) 31 – 40 ปี

(3) 41 – 50 ปี

(4) 51 – 60 ปี

(5) มากกว่า 60 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

(1) โสด

(2) สมรส

(3) หม้าย

(4) หย่าร้าง

(5) แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

(1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

(2) มัธยมศึกษาตอนต้น

(3) มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

(4) ปวท. / ปวส. / อนุปริญญา

(5)ปริญญาตรี

(6)ปริญญาโทหรือสูงกว่า

5. อาชีพ

(1) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(2) พนักงานบริษัทเอกชน / ห้างร้าน

(3) ประกอบธุรกิจ / เจ้าของกิจการ

(4) แม่บ้าน / พ่อบ้าน

(5) ผู้รับจ้างทั่วไป / ผู้ใช้แรงงาน

(6) เกษตรกร

(7) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

(2) 10,001 – 20,000 บาท

(3) 20,001 – 30,000 บาท

(4) 30,001 – 40,000 บาท

(5) 40,001 – 50,000 บาท

(6) 50,001 บาทขึ้นไป

7. ระดับรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

(2) 10,001 – 20,000 บาท

(3) 20,001 – 30,000 บาท

(4) 30,001 – 40,000 บาท

(5) 40,001 – 50,000 บาท

(6) 50,001 บาทขึ้นไป

8.

จำนวนสมาชิกในครอบครัว

(1) 2 คน

(2) 3 คน

(3) 4 คน

(4) 5 คนขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการกู้เงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

9. ท่านใช้บริการสินเชื่อนโยบายรัฐของธนาคารออมสินประเภทใด

(1) สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน

(2) สินเชื่อห้องแถว

(3) สินเชื่อพัฒนาองค์กรชุมชน (รายบุคคล)

(4) สินเชื่อแก้ไขหนี้ภาคประชาชน

10. ท่านนำเงินไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านใด

(1) เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนในกิจการ

(2) เพื่อนำไปลงทุนในการตั้งกิจการใหม่/ขยายกิจการ

(3) เพื่อนำไปเพื่อชำระหนี้สิน

(4) เพื่อนำไปอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล

(5) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

11. วงเงินที่ท่านได้รับการอนุมัติ

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท

(2) 100,001 – 300,000 บาท

(3) 300,001 – 500,000 บาท

(4) 500,001 – 700,000 บาท

(5) 700,001 – 1,000,000 บาท

(6) 1,000,001 บาทขึ้นไป

12. ระยะเวลาในการชำระคืน

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 12 งวด

(2) 13 – 48 งวด

(3) 49 – 60 งวด

(4) 61 – 84 งวด

(5) 85 – 120 งวด

(6) 121 งวดขึ้นไป

13. ท่านมีภาระผ่อนชำระหนี้สินรวมทุกสถาบัน (ทั้งในและนอกระบบ) ต่อเดือนเท่าไร

(1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

(2) 10,001 – 30,000 บาท

(3) 30,001 – 50,000 บาท

(4) 50,001 – 70,000 บาท

(5) 70,001 – 100,000 บาท

(6) 100,001 บาท ขึ้นไป

14. ท่านมีภาระหนี้สินรวมทั้งหมดเท่าไร

- (1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท (2) 100,001 – 300,000 บาท
 (3) 300,001 – 500,000 บาท (4) 500,001 – 700,000 บาท
 (5) 700,001 – 1,000,000 บาท (6) 1,000,001 บาท ขึ้นไป

15. หลักประกันที่ท่านใช้ในการค้ำประกันเงินกู้

- (1) ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง (2) ที่ดินว่างเปล่า
 (3) สมุดบัญชีเงินฝาก / สลากออมสินพิเศษ (4) บุคคลค้ำประกัน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ สินเชื่อนโยบายรัฐ ของธนาคารออมสิน สาขาจะนะ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความสำคัญของ ปัญหา ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแต่ละข้อมาข้อมีความหมายดังนี้

- 5 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามากที่สุด
 4 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามาก
 3 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาปานกลาง
 2 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อย
 1 = ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ค้างชำระ	ระดับความสำคัญของ ปัญหา				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยภายนอก					
1. ภาวะเศรษฐกิจซบเซา					
2. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การบริหารงานไม่มีความต่อเนื่อง					
3. ผลกระทบจากสภาพอากาศ เช่น การเกิดภัยธรรมชาติ					
4. จำนวนคู่แข่งทางการค้าเพิ่มมากขึ้น					
ปัจจัยภายใน					
5. อัตราดอกเบี้ยปรับเพิ่มสูงขึ้น					
6. เงินงวดผ่อนชำระสูงเกินไป					
7. วงเงินอนุมัติไม่เหมาะสมต่อความต้องการ					
8. ระยะเวลาในการผ่อนชำระไม่เหมาะสม					
9. ธนาคารมีระบบติดตามและควบคุมหนี้ค้างชำระที่ล่าช้า					

ปัจจัยภายใน	5	4	3	2	1
10. พนักงานขาดความสนใจในการติดตามทวงถามเมื่อถึงกำหนดชำระ					
11. พนักงานไม่อธิบายเงื่อนไขในสัญญาเงินกู้					
12. พนักงานรับชำระสินเชื่อปฏิบัติงานล่าช้า					
13. พนักงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น พุดจาไม่สุภาพ					
14. สถานที่ให้บริการคับแคบ ไม่สะดวกในการเดินทางมาติดต่อ					
ปัจจัยที่เกิดจากตัวบุคคล	5	4	3	2	1
15. ท่านมีรายได้จากการประกอบอาชีพลดลง					
16. ท่านนำเงินที่จะชำระหนี้ธนาคารไปใช้จ่ายชำระหนี้อื่น ๆ ก่อน					
17. ท่านนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์					
18. ท่านมีรายจ่ายมากกว่ารายได้					
19. ท่านมีปัญหาด้านสุขภาพ หรือทุพพลภาพจนเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้					
20. ท่านมีการลงทุนเกินตัว ธุรกิจจึงขาดสภาพคล่อง					
21. ท่านมีปัญหาครอบครัว เช่น การหย่าร้าง					
22. ท่านลาออกจากงาน / ตกลงงาน / วางงาน					
23. ท่านมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น					
24. ท่านมีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้					
25. ท่านขาดความเข้าใจในการชำระหนี้					

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านลงในช่องว่าง

ปัญหา อุปสรรค.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางสาววรรณิ สมด้ว

รหัสประจำตัวนักศึกษา

5710521035

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบันการ	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจบัณฑิต(การเงิน)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่	2550

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2554

ลูกจ้างปฏิบัติงานแทนพนักงานปฏิบัติการ ธนาคารออมสิน
สาขาราชภัฏอุทิส หาดใหญ่

พ.ศ.2555 – ปัจจุบัน

พนักงานธุรกิจสาขา 5 ธนาคารออมสิน สาขาจะนะ